

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

15. februar 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 53/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
--------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 53/02	Sag C-693/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. december 2020 — straffesag mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivninger – forordning (EF) nr. 715/2007 – artikel 3, nr. 10) – artikel 5, stk. 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emission af forurenende stoffer – program, der påvirker motorstyringscomputeren – teknologier og strategier til begrænsning af genereringen af emission af forurenende stoffer]	2
2021/C 53/03	Sag C-808/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – politikkerne for grænsekontrol, asyl og indvandring – direktiv 2008/115/EF, 2013/32/EU og 2013/33/EU – procedure for tildeling af international beskyttelse – effektiv adgang – grænseprocedure – proceduremæssige garantier – obligatorisk anbringelse i transitområder – frihedsberøvelse – tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold – klager over administrative afgørelser om afslag på ansøgningen om international beskyttelse – ret til at forblive på området)	3

2021/C 53/04	Sag C-216/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. december 2020 — WQ mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – forordning (EU) nr. 1307/2013 – regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger – grundbetalingsordning – artikel 24, stk. 2, første punktum – begrebet »støtteberettiget hektar« til rådighed« for landbrugerene« – en tredjemands ulovlige udnyttelse af det pågældende areal – artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii) – ansøgning om aktivering af betalingsrettigheder for et areal med skovrejsning – begrebet »areal, der i 2008 gav ret til betalinger« – enkeltbetalingsordning eller generel arealbetalingsordning)	4
2021/C 53/05	Sag C-218/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. december 2020 — Adina Onofrei mod Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – fri bevægelighed for personer – etableringsfrihed – adgang til advokaterhvervet – dispensation fra kravet om uddannelse og beviser – meddelelse om dispensation – betingelser – national lovgivning, der giver dispensation til tjenestemænd i kategori A eller hermed sidestillede personer, der har beskæftiget sig med national ret på det nationale område og i den nationale offentlige forvaltning i den pågældende medlemsstat eller i en international organisation)	5
2021/C 53/06	Sag C-316/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien (Traktatbrud – artikel 343 TEUF – Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og Den Europæiske Centralbank (ECB) – artikel 39 – ECB's privilegier og immuniteter – protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – artikel 2, 18 og 22 – princippet om ECB's arkivers ukrænkelighed – beslaglæggelse af dokumenter i den slovenske centralbanks lokaler – dokumenter, som vedrører udførelsen af ESCB's og Eurosystemets opgaver – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde)	6
2021/C 53/07	Sag C-336/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België e.a. mod Vlaamse Regering (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Grondwettelijk Hof — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet – forordning (EF) nr. 1099/2009 – artikel 4, stk. 1 – krav om bedøvelse af dyrene før aflivning – artikel 4, stk. 4 – undtagelse i forbindelse med rituel slagtning – artikel 26, stk. 2 – mulighed for medlemsstaterne for at vedtage nationale regler, der har til formål at sikre en mere omfattende dyrebeskyttelse i forbindelse med rituel slagtning – fortolkning – nationale regler, hvorefter der i forbindelse med rituel slagtning skal foretages en reversibel bedøvelse, som ikke kan medføre dyrets død – artikel 13 TEUF – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 10 – religionsfrihed – frihed til at udøve sin religion – begrænsning – proportionalitet – manglende konsensus blandt EU-medlemsstaterne – medlemsstaternes skønsmargen – subsidiaritetsprincippet – gyldighed – forskellig behandling af rituel slagtning og aflivning af dyr i forbindelse med jagt eller fiskeri samt i forbindelse med kultur- eller sportsarrangementer – ingen forskelsbehandling – artikel 20, 21 og 22 i chartret om grundlæggende rettigheder)	7
2021/C 53/08	Sag C-342/19 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. december 2020 — Fabio De Masi og Yanis Varoufakis mod Den Europæiske Centralbank (Appel – aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks (ECB) dokumenter – afgørelse 2004/258/EF – artikel 4, stk. 3 – undtagelser – dokument modtaget af ECB – udtalelse fra en ekstern tjenesteyder – intern brug som led i drøftelser og indledende konsultationer – afslag på aktindsigt)	8
2021/C 53/09	Sag C-346/19: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 17. december 2020 — Bundeszentralamt für Steuern mod Y-GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – tilbagebetaling af moms – direktiv 2008/9/EF – artikel 8, stk. 2, litra d) – artikel 15 – angivelse af fakturaens nummer – anmodning om tilbagebetaling)	8

2021/C 53/10	Sag C-398/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — sag vedrørende udlevering af BY (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 18 TEUF og 21 TEUF – udlevering af en unionsborger til et tredjeland – person, der er blevet unionsborger efter at have overført midtpunktet for sine livsinteresser til den anmodede medlemsstat – EU-rettens anvendelsesområde – udleveringsforbud, der kun finder anvendelse på nationale statsborgere – restriktion for den frie bevægelighed – begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed – proportionalitet – underretning af den medlemsstat, hvor den eftersøgte person er statsborger – forpligtelse for den anmodede medlemsstat og oprindelsesmedlemsstaten til at anmode det anmodende tredjeland om oversendelse af straffesagens akter – foreligger ikke)	9
2021/C 53/11	Sag C-404/19 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2020 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Den Franske Republik – fast korrektion på 100 % – proportionalitet – Europa-Kommissionens retningslinjer om beregningen af finansielle korrektioner inden for rammerne af procedurerne for efterprøvende regnskabsafslutning og finansiell regnskabsafslutning)	10
2021/C 53/12	Forenede sager C-431/19 P og C-432/19 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 17. december 2020 — Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (sag C-431/19 P) og Inpost S.A (sag C-432/198 P) mod Europa-Kommissionen og Republikken Polen (Appel – statsstøtte – artikel 106, stk. 2, TEUF – tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse – Den Europæiske Unions rammebestemmelser – statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste – postsektoren – direktiv 97/67/EF – artikel 7 – kompensation for de nettoomkostninger, der skyldes forsyningspligten – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked)	11
2021/C 53/13	Sag C-449/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2020 — WEG Tevesstraße mod Finanzamt Villingen-Schwenningen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – fritagelse for bortforpagtning og udlejning af fast ejendom – national lovgivning, der fritager levering af varme fra en sammenslutning af boligejere til ejere, der er med i denne sammenslutning, for moms)	11
2021/C 53/14	Forenede sager C-475/19 P og C-688/19 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. december 2020 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen og Republikken Finland (Appel – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EU) nr. 305/2011 – harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer – harmoniserede tekniske standarder og forskrifter – harmoniserede standarder EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 og EN 12285-2:2005 – annullationssøgsmål)	12
2021/C 53/15	Sag C-490/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. december 2020 — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier mod Société Fromagère du Livradois SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse – landbrug – beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler – forordning (EF) nr. 510/2006 – forordning (EU) nr. 1151/2012 – artikel 13, stk. 1, litra d) – praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets oprindelse – gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner et produkt, hvis betegnelse er beskyttet – den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Morbier«]	13
2021/C 53/16	Sag C-735/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. december 2020 — Euromin Holdings (Cyprus) Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – selskabsret – direktiv 2004/25/EF – overtagelsestilbud – artikel 5, stk. 4, første og andet afsnit – beskyttelse af minoritetsinteresser – obligatorisk tilbud om erhvervelse – metode til beregning af aktieværdien til fastsættelse af en rimelig pris – beføjelse til at ændre en rimelig pris – undtagelser fra standardberegningssmåden under klart definerede omstændigheder og kriterier – den pågældende medlemsstats ansvar – tab lidt af tilbudsgiveren som følge af et tilbud med en for høj pris)	13

2021/C 53/17	Sag C-774/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. december 2020 — A.B. og B.B. mod Personal Exchange International Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 44/2001 – artikel 15, stk. 1 – kompetence i sager om forbrugeraftaler – begrebet »forbruger« – aftale, der vedrører pokerspil, og som er blevet indgået online mellem en fysisk person og en hasardspiludbyder – fysisk person, der tjener til livets ophold gennem online pokerspil – knowhow, som denne person besidder – aktivitetens hyppighed)	14
2021/C 53/18	Udtalelse C-1/20: Begæring om udtalelse fremsat af Kongeriget Belgien i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF	15
2021/C 53/19	Sag C-387/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Justyna Gawlica (notar i Krapkowice) — Krapkowice (Polen) den 12. august 2020 — OKR	15
2021/C 53/20	Sag C-409/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Spanien) den 2. september 2020 — UN mod Subdelegación del Gobierno en Pontevedra	16
2021/C 53/21	Sag C-532/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 20. oktober 2020 — Alstom Transport SA mod Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București og Swietelsky AG Linz — Sucursala București	17
2021/C 53/22	Sag C-572/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 3. november 2020 — ACC Silicones Ltd. mod Bundeszentralamt für Steuern	17
2021/C 53/23	Sag C-582/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 5. november 2020 — SC Cridar Cons SRL mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca	18
2021/C 53/24	Sag C-585/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 2 de Valladolid (Spanien) den 5. november 2020 — BFF Finance Iberia S.A.U. mod Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León	19
2021/C 53/25	Sag C-588/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hannover (Tyskland) den 10. november 2020 — Landkreis Northeim mod Daimler AG	20
2021/C 53/26	Sag C-608/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Interporto di Trieste SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	20
2021/C 53/27	Sag C-609/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Soelia SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	21
2021/C 53/28	Sag C-610/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	22
2021/C 53/29	Sag C-611/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA	22

2021/C 53/30	Sag C-612/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Cluj (Rumænien) den 17. november 2020 — Happy Education SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj	23
2021/C 53/31	Sag C-617/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 20. november 2020 — T.N. og N.N. mod E.G.	24
2021/C 53/32	Sag C-637/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 25. november 2020 — Skatteverket mod DSAB Destination Stockholm AB	24
2021/C 53/33	Sag C-638/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Överklagandenämnden för studiestöd (Sverige) den 25. november 2020 — MCM mod Centrala studiestödsnämnden	25
2021/C 53/34	Sag C-644/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen) den 26. november 2020 — W. J. mod L.J. og J.J., retligt repræsenteret ved A.P.	26
2021/C 53/35	Sag C-645/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 1. december 2020 — VA og ZA mod TP	26
2021/C 53/36	Sag C-647/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 1. december 2020 — XG mod Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2021/C 53/37	Sag C-683/20: Sag anlagt den 17. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik	27
2021/C 53/38	Sag C-692/20: Sag anlagt den 21. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	28
 Retten		
2021/C 53/39	Sag T-187/18: Rettens dom af 16. december 2020 — VP mod Cedefop (Personalesag – midlertidigt ansatte – ansøgning om kontraktforlængelse på ubestemt tid – afgørelse om ikke-forlængelse – åbenbart urigtigt skøn – ret til at blive hørt – vedtægtens artikel 26 – ansvar – økonomisk skade – ikke-økonomisk skade)	30
2021/C 53/40	Sag T-207/18: Rettens dom af 16. december 2020 — PlasticsEurope mod ECHA (REACH – udarbejdelse af en liste over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – supplement til optagelsen vedrørende stoffet bisphenol A på denne liste – artikel 57 og 59 i forordning nr. 1907/2006 – åbenbart urigtigt skøn – fremgangsmåde angående bevisers beviskraft – sonderende studier – anvendelse som mellemprodukt – proportionalitet)	31
2021/C 53/41	Sag T-243/18: Rettens dom af 16. december 2020 — VW mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – længstlevende ægtefælle – efterladtepension – artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten – betingelser for berettigelse – ægteskabets varighed – ulovlighedsindsigelse – ligebehandling – proportionalitetsprincippet)	32
2021/C 53/42	Sag T-430/18: Rettens dom af 16. december 2020 — American Airlines mod Kommissionen («Konkurrence – fusioner – luftfartsmarkedet – afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked og EØS-aftalen – tilsagn – afgørelse, hvorved der indrømmes hævdevundne rettigheder – retlig fejl – begrebet passende brug»)	32
2021/C 53/43	Sag T-438/18: Rettens dom af 16. december 2020 — Pareto Trading mod EUIPO — Bikor og Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket BIKOR EGYPTIAN EARTH – absolut registreringshindring – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	33

2021/C 53/44	Sag T-176/19: Rettens dom af 16. december 2020 — 3V Sigma mod ECHA (REACH – vurdering af stoffer – uvasorb HEB – ECHA’s afgørelse om anmodning om yderligere oplysninger – artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – anmodning, der har til formål at identificere stoffets eventuelle omdannelses- eller nedbrydningsprodukter – proportionalitet – behov for den ønskede supplerende undersøgelse – relevante betingelser og realistiske betingelser – undersøgelsestemperatur – åbenbart urigtigt skøn)	34
2021/C 53/45	Sag T-286/19: Rettens dom af 16. december 2020 — Azarov mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelandets myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)	34
2021/C 53/46	Sag T-535/19: Rettens dom af 16. december 2020 — H.R. Participations mod EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket JCE HOTTINGUER – det ikke-registrerede nationale varemærke HOTTINGER – relativ registreringshindring – henvisning til national ret vedrørende det ældre varemærke – ordning for common law-søgsmål vedrørende utilbørlig udnyttelse (action for passing off) – artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu henholdsvis artikel 8, stk. 4, og artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	35
2021/C 53/47	Sag T-665/19: Rettens dom af 16. december 2020 — Cinkciarz.pl mod EUIPO [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket €\$ – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt]	36
2021/C 53/48	Sag T-736/19: Rettens dom af 16. december 2020 — HA mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – godtgørelse af lægeudgifter – godtgørelsesloft for apparatur mod søvnapnø – annullationssøgsmål – ingen rent bekræftende retsakt – søgsmålsinteresse – formaliteten – den fælles ordning vedrørende sygesikring for tjenestemænd – almindelige gennemførelsesbestemmelser)	36
2021/C 53/49	Sag T-859/19: Rettens dom af 16. december 2020 — Alkemie Group mod EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket ALKEMIE – det ældre EU-ordmærke Alkmene – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	37
2021/C 53/50	Sag T-860/19: Rettens dom af 16. december 2020 — Alkemie Group mod EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket ALKEMIE – det ældre EU-ordmærke Alkmene – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	38
2021/C 53/51	Sag T-863/19: Rettens dom af 16. december 2020 — Production Christian Gallimard mod EUIPO — Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – de ældre EU-ordmærker GALLIMARD – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – begrebsmæssig sammenligning – efternavne – selvstændig adskillelsesevne – artikel 8, stk. 1, litra b), forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	38

2021/C 53/52	Sag T-883/19: Rettens dom af 16. december 2020 — GustoPharma Consumer Health mod EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket HELIX ELIXIR – det ældre EU-ordmærke HELIXOR – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)]	39
2021/C 53/53	Sag T-738/16: Rettens kendelse af 14. december 2020 — La Quadrature du Net m.fl. mod Kommissionen (Område med frihed, retfærdighed og sikkerhed – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – overførsel af personoplysninger til De Forenede Stater – den anfægtede retsakt erklæres ugyldig – bortfald af tvistens genstand – uforment at træffe afgørelse)	40
2021/C 53/54	Sag T-660/19: Rettens kendelse af 16. december 2020 — Universität Bremen mod REA (Annullationsøgsmål – projekt om tilskud – rammeprogram for forskning og innovation, Horisont 2020 – indkaldelse af forslag H2020-SC6-Governance-2019 – REA's afgørelse om afvisning af et forslag – manglende repræsentation ved en advokat – åbenbart, at søgsmålet skal afvises)	41
2021/C 53/55	Sag T-24/20: Rettens kendelse af 15. december 2020 — Junqueras i Vies mod Parlamentet (Annullationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – privilegier og immuniteter – meddelelse fra Europa-Parlamentets formand om, at et medlem af Europa-Parlamentets mandat er blevet ledigt – hasteanmodning om, at der tages initiativ til at sikre et parlamentsmedlems immunitet – retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – afvisning)	41
2021/C 53/56	Sag T-255/20: Rettens kendelse af 14. december 2020 — ClientEarth mod Kommissionen (Annullationsøgsmål – aktindsigt – komitologi – Det Tekniske Udvalg for Motorkøretøjer – dagsorden for udvalgets 79. møde – ret til information, der gælder i Den Europæiske Unions medlemsstater for så vidt angår emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs køretøjer – stiltiende afslag på aktindsigt – udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget – uforment at træffe afgørelse)	42
2021/C 53/57	Sag T-520/20: Rettens kendelse af 16. december 2020 — Bonicelli mod Fællesforetagendet Fusion for Energy (Personalesag – tjenestemænd – forfremmelsesåret 2019 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren – den anfægtede retsakt er blevet erstattet, mens sagen verserer – bortfald af tvistens genstand – uforment at træffe afgørelse)	43
2021/C 53/58	Sag T-579/20 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. december 2020 — Genekam Biotechnology mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – tilskudsftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilbagesøgning af de udbetalte beløb – begæring om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen – ingen uopsættelighed)	43
2021/C 53/59	Sag T-655/20: Sag anlagt den 27. oktober 2020 — Symrise mod ECHA	44
2021/C 53/60	Sag T-656/20: Sag anlagt den 27. oktober 2020 — Symrise mod ECHA	45
2021/C 53/61	Sag T-717/20: Sag anlagt den 3. december 2020 — Lenovo Global Technology Belgium mod fællesforetagendet EuroHPC	45
2021/C 53/62	Sag T-718/20: Sag anlagt den 5. december 2020 — WIZZ Air Hungary mod Kommissionen	46
2021/C 53/63	Sag T-728/20: Sag anlagt den 14. december 2020 — OM mod Kommissionen	47
2021/C 53/64	Sag T-734/20: Sag anlagt den 16. december 2020 — Boquoi Handels mod EUIPO (Gengivelse af en iskrystal på en blå, cirkelformet baggrund)	48

2021/C 53/65	Sag T-735/20: Sag anlagt den 15. december 2020 — Planistat Europe og Charlot mod Kommissionen	49
2021/C 53/66	Sag T-737/20: Sag anlagt den 16. december 2020 — Ryanair mod Kommissionen	50
2021/C 53/67	Sag T-738/20: Sag anlagt den 17. december 2020 — Deuschtec mod EUIPO — Group A (HOLUX)	51
2021/C 53/68	Sag T-742/20: Sag anlagt den 18. december 2020 — UPL Europe og Indofil Industries (Netherlands) mod Kommissionen	52
2021/C 53/69	Sag T-744/20: Sag anlagt den 21. december 2020 — Airoidi Metalli mod Kommissionen	53
2021/C 53/70	Sag T-745/20: Sag anlagt den 21. december 2020 — Symphony Environmental Technologies og Symphony Environmental mod Parlamentet m.fl.	54
2021/C 53/71	Sag T-746/20: Sag anlagt den 18. december 2020 — Grünig mod Kommissionen	55
2021/C 53/72	Sag T-747/20: Sag anlagt den 18. december 2020 — EOC Belgium mod Kommissionen	56
2021/C 53/73	Sag T-750/20: Sag anlagt den 18. december 2020 — Correia mod EØSU	56
2021/C 53/74	Sag T-751/20: Sag anlagt den 18. december 2020 — KL mod EIB	57
2021/C 53/75	Sag T-752/20: Sag anlagt den 21. december 2020 —IMG mod Kommissionen	58
2021/C 53/76	Sag T-753/20: Sag anlagt den 21. december 2020 — Green Power Technologies mod Kommissionen	59
2021/C 53/77	Sag T-755/20: Sag anlagt den 21. december 2020 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWER)	61
2021/C 53/78	Sag T-756/20: Sag anlagt den 21. december 2020 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep BV (VDL E-POWERED)	62
2021/C 53/79	Sag T-758/20: Sag anlagt den 22. december 2020 — Monster Energy mod EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER)	63
2021/C 53/80	Sag T-759/20: Sag anlagt den 22. december 2020 — Monster Energy mod EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER ENERGY)	64
2021/C 53/81	Sag T-762/20: Sag anlagt den 22. december 2020 — Sinopec Chongqing SVW Chemical m.fl. mod Kommissionen	64
2021/C 53/82	Sag T-763/20: Sag anlagt den 23. december 2020 — Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material mod Kommissionen	65
2021/C 53/83	Sag T-767/20: Sag anlagt den 23. december 2020 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod NG	66
2021/C 53/84	Sag T-393/18: Rettens kendelse af 14. december 2020 — Mellifera mod Kommissionen	67
2021/C 53/85	Sag T-418/18: Rettens kendelse af 16. december 2020 — PT mod BEI	67
2021/C 53/86	Sag T-241/19: Rettens kendelse af 15. december 2020 — Spanien mod Kommissionen	68
2021/C 53/87	Sag T-876/19: Rettens kendelse af 15. december 2020 — Broadcom mod Kommissionen	68

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 53/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 44 af 8.2.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 35 af 1.2.2021

EUT C 28 af 25.1.2021

EUT C 19 af 18.1.2021

EUT C 9 af 11.1.2021

EUT C 443 af 21.12.2020

EUT C 433 af 14.12.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. december 2020 — straffesag mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris — Frankrig)

(Sag C-693/18) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivninger – forordning (EF) nr. 715/2007 – artikel 3, nr. 10) – artikel 5, stk. 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emission af forurenende stoffer – program, der påvirker motorstyringscomputeren – teknologier og strategier til begrænsning af genereringen af emission af forurenende stoffer]

(2021/C 53/02)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Part i straffesagen

X

Procesdeltagere: CLCV m.fl., A m.fl., B, AGLP m.fl. og C m.fl.

Konklusion

- 1) Artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer skal fortolkes således, at en software, der er installeret i motorstyringscomputeren, eller som påvirker denne, er en »anordning« i denne bestemmelses forstand, når den påvirker emissionsbegrænsningssystemets drift og reducerer dets effektivitet.
- 2) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at begrebet »emissionsbegrænsningssystem« i denne bestemmelses forstand omfatter såvel de teknologier og den såkaldte strategi for »efterbehandling af udstødningssgas«, som reducerer emissionerne nedstrøms, dvs. efter dannelsen, som de teknologier og strategier, der — som udstødningssrecirkulationssystemet — reducerer emissionerne opstrøms, dvs. ved dannelsen.
- 3) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en anordning, som registrerer alle parametre i tilknytning til gennemførelsen af de i denne forordning foreskrevne godkendelsesprocedurer med henblik på under disse procedurer at forbedre emissionsbegrænsningssystemets ydeevne og herved opnå godkendelse af køretøjet, er en »manipulationsanordning« i denne bestemmelses forstand, selv om en sådan forbedring også kan iagttages i konkrete tilfælde ved normal brug af køretøjet.

- 4) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning som den i hovedsagen omhandlede, der under godkendelsesprocedurer systematisk forbedrer køretøjets emissionsbegrænsnings-systems ydeevne med henblik på at overholde de emissionsgrænser, der er fastsat i denne forordning, og herved opnå godkendelse af disse køretøjer, ikke kan være omfattet af den i denne forordning fastsatte undtagelse fra forbuddet mod sådanne anordninger, der vedrører beskyttelse af motoren mod beskadigelse eller havari og sikring af køretøjets driftssikkerhed, selv om denne anordning bidrager til at forebygge ældning og tilsodning af motoren.

(¹) EUT C 82 af 4.3.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-808/19) (¹)

(Traktatbrud – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – politikkerne for grænsekontrol, asyl og indvandring – direktiv 2008/115/EF, 2013/32/EU og 2013/33/EU – procedure for tildeling af international beskyttelse – effektiv adgang – grænseprocedure – proceduremæssige garantier – obligatorisk anbringelse i transitområder – frihedsberøvelse – tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold – klager over administrative afgørelser om afslag på ansøgningen om international beskyttelse – ret til at forblive på området)

(2021/C 53/03)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande, A. Tokár og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér og M. Tátrai, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, artikel 6, artikel 24, stk. 3, artikel 43 og artikel 46, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse samt artikel 8, 9 og 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse:

- ved at fastsætte, at ansøgninger om international beskyttelse fra tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der indrejser fra Serbien og på dens område ønsker adgang til proceduren for international beskyttelse, kun kan indgives i transitområderne Röszke (Ungarn) og Tompa (Ungarn), og idet den samtidig har indført en fast og generel administrativ praksis, som drastisk begrænser antallet af ansøgere, der dagligt tillades at indrejse i disse transitområder
- ved at indføre en generaliseret ordning om frihedsberøvelse af ansøgere om international beskyttelse i transitområderne Röszke og Tompa uden at overholde de betingelser og garantier, der følger af artikel 24, stk. 3, og artikel 43 i direktiv 2013/32 samt artikel 8, 9 og 11 i direktiv 2013/33

- ved at tillade udsendelse af alle tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på dens område, bortset fra dem, der er mistænkt for at have begået en lovovertrædelse, uden at de procedurer og garantier, som er fastsat i artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115, er overholdt
- ved at undergive udøvelsen af retten til — for ansøgere om international beskyttelse, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 46, stk. 5, i direktiv 2013/32 — at forblive på dens område betingelser, der er i strid med EU-retten.

2) I øvrigt frifindes Ungarn.

3) Ungarn bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af Europa-Kommissionens omkostninger.

4) Kommissionen bærer en femtedel af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 6.5.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. december 2020 — WQ mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-216/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – forordning (EU) nr. 1307/2013 – regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger – grundbetalingsordning – artikel 24, stk. 2, første punktum – begrebet »støtteberettiget hektar »til rådighed« for landbrugeren« – en tredjemands ulovlige udnyttelse af det pågældende areal – artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii) – ansøgning om aktivering af betalingsrettigheder for et areal med skovrejsning – begrebet »areal, der i 2008 gav ret til betalinger« – enkeltbetalingsordning eller generel arealbetalingsordning)

(2021/C 53/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WQ

Sagsøgt: Land Berlin

Konklusion

- 1) Artikel 24, stk. 2, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 skal fortolkes således, at det i det tilfælde, hvor en støtteansøgning indgives af både ejeren af landbrugsarealer og en tredjemand, der uden retligt grundlag faktisk anvender disse arealer, alene er ejeren af disse arealer, som »råder over« de støtteberettigede hektar, der svarer til de sidstnævnte arealer, som omhandlet i denne bestemmelse.

- 2) Artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii), i forordning nr. 1307/2013, navnlig udtrykket »ethvert areal, der i 2008 gav ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i henholdsvis afsnit III og afsnit IVa, i forordning (EF) nr. 1782/2003« [af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik, ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008], skal fortolkes således, at det i forbindelse med en ansøgning om aktivering af udtagningsrettigheder for et areal med skovrejsning er påkrævet, at det pågældende areal i 2008 skal have været genstand for en støtteansøgning i henhold til artikel 22 i forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 479/2008, og at der efterfølgende skal have været foretaget en kontrol af støtteberettigelsen i henhold til denne forordnings artikel 23 samt i givet fald en kontrol på stedet i henhold til den nævnte forordnings artikel 25. Alle de øvrige betingelser, der i samme forordnings afsnit III og IVa er fastsat for at modtage en direkte betaling, skal desuden være opfyldt.

(¹) EUT C 206 af 17.6.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. december 2020 — Adina Onofrei mod Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-218/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fri bevægelighed for personer – etableringsfrihed – adgang til advokaterhvervet – dispensation fra kravet om uddannelse og beviser – meddelelse om dispensation – betingelser – national lovgivning, der giver dispensation til tjenestemænd i kategori A eller hermed sidestillede personer, der har beskæftiget sig med national ret på det nationale område og i den nationale offentlige forvaltning i den pågældende medlemsstat eller i en international organisation)

(2021/C 53/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adina Onofrei

Sagsøgte: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris og Procureur général près la cour d'appel de Paris

Konklusion

Artikel 45 TEUF og 49 TEUF skal fortolkes således, at

- de er til hinder for en national ordning, hvorefter en dispensation fra de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, er forbeholdt visse ansatte i den samme medlemsstats offentlige forvaltning, som i denne medlemsstat og i denne egenskab har været beskæftiget i en forvaltning eller offentlig tjeneste eller en international organisation, og dermed ikke kan indrømmes nuværende eller tidligere ansatte i EU-institutionerne, som i denne egenskab har været beskæftiget ved en EU-institution og uden for fransk område

- de ikke er til hinder for en national ordning, hvorefter en sådan dispensation er forbeholdt personer, som har varetaget juridiske arbejdsopgaver inden for national ret, og dermed ikke kan indrømmes nuværende eller tidligere ansatte i EU-institutionerne, som i denne egenskab har varetaget juridiske arbejdsopgaver inden for en eller flere grene af EU-retten, for så vidt som ordningen ikke udelukker, at der kan tages hensyn til juridiske arbejdsopgaver, som forudsætter erfaring med national ret.

(¹) EUT C 182 af 27.5.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-316/19) (¹)

(Traktatbrud – artikel 343 TEUF – Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og Den Europæiske Centralbank (ECB) – artikel 39 – ECB's privilegier og immuniteter – protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – artikel 2, 18 og 22 – princippet om ECB's arkivers ukrænkelighed – beslaglæggelse af dokumenter i den slovenske centralbanks lokaler – dokumenter, som vedrører udførelsen af ESCB's og Eurosystemets opgaver – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde)

(2021/C 53/06)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og B. Rous Demiri, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien (ved V. Klemenc, A. Grum, N. Pintar Gosenca og K. Rejec Longar, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Europæiske Centralbank (ved K. Kaiser, C. Zilioli, F. Malfrère og A. Šega, som befuldmægtigede, bistået af abogado D. Sarmiento Ramírez-Escudero)

Konklusion

- 1) Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 343 TEUF, artikel 39 i protokol (nr. 4) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, artikel 2, 18 og 22 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og artikel 4, stk. 3, TEU, idet den ensidigt beslaglagde dokumenter, der vedrørte udførelsen af Det Europæiske System af Centralbankers og Eurosystemets opgaver, i Banka Slovenijes (den slovenske centralbank) lokaler, og idet den, hvad angår perioden efter denne beslaglæggelse, ikke samarbejdede loyalt med Den Europæiske Centralbank i relation hertil.
- 2) Republikken Slovenien bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Europæiske Centralbank bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 187 af 3.6.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België e.a. mod Vlaamse Regering (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Grondwettelijk Hof — Belgien)

(Sag C-336/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet – forordning (EF) nr. 1099/2009 – artikel 4, stk. 1 – krav om bedøvelse af dyrene før aflivning – artikel 4, stk. 4 – undtagelse i forbindelse med rituel slagtning – artikel 26, stk. 2 – mulighed for medlemsstaterne for at vedtage nationale regler, der har til formål at sikre en mere omfattende dyrebeskyttelse i forbindelse med rituel slagtning – fortolkning – nationale regler, hvorefter der i forbindelse med rituel slagtning skal foretages en reversibel bedøvelse, som ikke kan medføre dyrets død – artikel 13 TEUF – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 10 – religionsfrihed – frihed til at udøve sin religion – begrænsning – proportionalitet – manglende konsensus blandt EU-medlemsstaterne – medlemsstaternes skønsmargen – subsidiaritetsprincippet – gyldighed – forskellig behandling af rituel slagtning og aflivning af dyr i forbindelse med jagt eller fiskeri samt i forbindelse med kultur- eller sportsarrangementer – ingen forskelsbehandling – artikel 20, 21 og 22 i chartret om grundlæggende rettigheder)

(2021/C 53/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Centraal Israëlitisch Consistorie van België m.fl., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België m.fl. og Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW m.fl.

Sagsøgt: Vlaamse Regering

Procesdeltagere: LI, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA m.fl. og Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Konklusion

- 1) Artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet, sammenholdt med artikel 13 TEUF og artikel 10, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter der i forbindelse med rituel slagtning skal anvendes en reversibel bedøvelsesmetode, der ikke kan medføre dyrets død.
- 2) Gennemgangen af det tredje præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i forordning nr. 1099/2009.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 12.8.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. december 2020 — Fabio De Masi og Yanis Varoufakis mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-342/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks (ECB) dokumenter – afgørelse 2004/258/EF – artikel 4, stk. 3 – undtagelser – dokument modtaget af ECB – udtalelse fra en ekstern tjenesteyder – intern brug som led i drøftelser og indledende konsultationer – afslag på aktindsigt)

(2021/C 53/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Fabio De Masi og Yanis Varoufakis (ved Universitetsprofessor A. Fischer-Lescano)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ved F. von Lindeiner og A. Korb, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt H.-G. Kamann)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fabio de Masi og Yanis Varoufakis betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 280 af 19.8.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 17. december 2020 — Bundeszentralamt für Steuern mod Y-GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-346/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – tilbagebetaling af moms – direktiv 2008/9/EF – artikel 8, stk. 2, litra d) – artikel 15 – angivelse af fakturaens nummer – anmodning om tilbagebetaling)

(2021/C 53/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundeszentralamt für Steuern

Sagsøgt: Y-GmbH

Konklusion

Artikel 8, stk. 2, litra d), og artikel 15, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, som ændret ved Rådets direktiv 2010/66/EU af 14. oktober 2010, skal fortolkes således, at en skatte- og afgiftsmyndighed i tilbagebetalingsmedlemsstaten — i en situation, hvor en anmodning om tilbagebetaling af merværdiafgift ikke indeholder et fortløbende nummer for fakturaen, men indeholder et andet nummer, som gør det muligt at identificere denne faktura og således det pågældende gode eller den pågældende

tjenesteydelse — har pligt til at anse denne anmodning for at være »indgivet« som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2008/9, som ændret ved direktiv 2010/66, og at foretage en vurdering heraf. I forbindelse med denne vurdering, og med undtagelse af det tilfælde, hvor myndigheden allerede er i besiddelse af den originale faktura eller en kopi heraf, kan den anmode ansøgeren om at angive et fortløbende nummer, der entydigt identificerer fakturaen, og såfremt denne anmodning ikke imødekommes inden for den frist på en måned, der er fastsat i artikel 20, stk. 2, i direktiv 2008/9, som ændret ved direktiv 2010/66, er den berettiget til at give afslag på tilbagebetalingsanmodningen.

(¹) EUT C 263 af 5.8.2019.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. december 2020 — sag vedrørende udlevering af BY
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland)**

(Sag C-398/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 18 TEUF og 21 TEUF – udlevering af en unionsborger til et tredjeland – person, der er blevet unionsborger efter at have overført midtpunktet for sine livsinteresser til den anmodede medlemsstat – EU-rettens anvendelsesområde – udleveringsforbud, der kun finder anvendelse på nationale statsborgere – restriktion for den frie bevægelighed – begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed – proportionalitet – underretning af den medlemsstat, hvor den eftersøgte person er statsborger – forpligtelse for den anmodede medlemsstat og oprindelsesmedlemsstaten til at anmode det anmodende tredjeland om oversendelse af straffesagens akter – foreligger ikke)

(2021/C 53/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

BY

Procesdeltager: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Konklusion

- 1) Artikel 18 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser finder anvendelse på situationen for en unionsborger, der er statsborger i en medlemsstat og opholder sig i en anden medlemsstat, og som er genstand for en anmodning om udlevering fra et tredjeland rettet til denne sidstnævnte medlemsstat, selv om denne unionsborger har flyttet midtpunktet for sine livsinteresser til denne anden medlemsstat på et tidspunkt, hvor den pågældende endnu ikke havde status som unionsborger.
- 2) Artikel 18 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at det i et tilfælde, hvor den medlemsstat, hvor den eftersøgte person er statsborger, når denne person er en unionsborger, der er genstand for en anmodning om udlevering, som et tredjeland har rettet til en anden medlemsstat, af denne anden medlemsstat er blevet underrettet om, at denne anmodning foreligger, hverken påhviler den ene eller den anden af disse medlemsstater at anmode det anmodende tredjeland om at tilstille dem en kopi af straffesagens akter med henblik på at gøre det muligt for den medlemsstat, hvor denne person er statsborger, at vurdere muligheden for selv at overtage strafforfølgningen. For så vidt som den anmodede medlemsstat behørigt har underrettet den medlemsstat, hvor denne samme person er statsborger, om, at der foreligger en anmodning om udlevering, om samtlige de retlige og faktiske forhold, som det anmodende tredjeland har oplyst i forbindelse med denne anmodning om udlevering, samt om enhver ændring af den situation, som den eftersøgte person befinder sig i, der kan være relevant for den eventuelle udstedelse af en europæisk arrestordre mod den pågældende, kan den

anmodede medlemsstat udlevere denne person, uden at den er forpligtet til at afvente, at den medlemsstat, hvor den eftersøgte person er statsborger, ved en formel afgørelse afstår fra at udstede en sådan europæisk arrestordre, der i det mindste vedrører de samme lovovertrædelser som dem, der er omhandlet i anmodningen om udlevering, såfremt denne sidstnævnte medlemsstat afstår fra at foretage en sådan udstedelse inden for en rimelig frist, som den anmodede medlemsstat har indrømmet den med henblik herpå under hensyntagen til samtlige omstændigheder i sagen.

- 3) Artikel 18 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at en medlemsstat, der af et tredjeland har modtaget en anmodning om udlevering med henblik på strafforfølgning af en unionsborger, der er statsborger i en anden medlemsstat, ikke er forpligtet til at afslå udleveringen og selv overtage strafforfølningen, når den har mulighed herfor i henhold til national ret.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2020 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-404/19 P) (¹)

(Appel – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Den Franske Republik – fast korrektion på 100 % – proportionalitet – Europa-Kommissionens retningslinjer om beregningen af finansielle korrektioner inden for rammerne af procedurerne for efterprøvende regnskabsafslutning og finansiell regnskabsafslutning)

(2021/C 53/11)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved A.-L. Desjonquères, C. Mosser og D. Colas, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved X. Lewis, A. Sauka og J. Aquilina, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 12. marts 2019, Frankrig mod Kommissionen (T-26/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:153), ophæves, for så vidt som Retten dels frifandt Kommissionen i det søgsmål, som Den Franske Republik havde anlagt vedrørende Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for så vidt som denne medlemsstat under overskriften »Alvorlige mangler i kontrolsystemet, Korsika« herved blev pålagt faste korrektioner på 100 %, der var blevet anvendt for direkte arealstøtte ydet i Haute-Corse for ansøgningsårene 2013 og 2014, som følge af mangler i kontrolsystemet for arealstøtte i Haute-Corse, dels traf afgørelse om sagsomkostningerne.
- 2) Gennemførelsesafgørelse 2017/2014 annulleres, for så vidt som denne medlemsstat under overskriften »Alvorlige mangler i kontrolsystemet, Korsika« herved blev pålagt faste korrektioner på 100 %, der var blevet anvendt for direkte arealstøtte ydet i Haute-Corse for ansøgningsårene 2013 og 2014, som følge af mangler i kontrolsystemet for arealstøtte i Haute-Corse.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appelsagen, en fjerdedel af sine egne omkostninger i første instans og betaler Den Franske Republiks omkostninger i forbindelse med appelsagen og en fjerdedel af denne medlemsstats omkostninger i første instans.

- 4) Den Franske Republik bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger i første instans og betaler tre fjerdedele af Europa-Kommissionens omkostninger i første instans.

(¹) EUT C 238 af 15.7.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 17. december 2020 — Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (sag C-431/19 P) og Inpost S.A (sag C-432/198 P) mod Europa-Kommissionen og Republikken Polen

(Forenede sager C-431/19 P og C-432/19 P) (¹)

(Appel – statsstøtte – artikel 106, stk. 2, TEUF – tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse – Den Europæiske Unions rammebestemmelser – statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste – postsektoren – direktiv 97/67/EF – artikel 7 – kompensation for de nettoomkostninger, der skyldes forsyningspligten – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked)

(2021/C 53/12)

Processprog: polsk

Parter

Appellanter: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (ved radca prawny M. Doktor) (sag C-431/19 P) og Inpost S.A. (ved radca prawny W. Knopkiewicz) (sag C-432/19 P)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia, K. Blanck og K. Herrmann, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Inpost Paczkomaty sp. z o.o. og Inpost S.A. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2020 — WEG Tevesstraße mod Finanzamt Villingen-Schwenningen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-449/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – fritagelse for bortforpagtning og udlejning af fast ejendom – national lovgivning, der fritager levering af varme fra en sammenslutning af boligejere til ejere, der er med i denne sammenslutning, for moms)

(2021/C 53/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WEG Tevesstraße

Sagsøgt: Finanzamt Villingen-Schwenningen

Konklusion

Artikel 135, stk. 1, litra l), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der fritager levering af varme fra en sammenslutning af boligejere til de ejere, der er med i denne sammenslutning, for merværdiafgift.

(¹) EUT C 348 af 14.10.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. december 2020 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen og Republikken Finland

(Forenede sager C-475/19 P og C-688/19 P) (¹)

(*Appel – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EU) nr. 305/2011 – harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer – harmoniserede tekniske standarder og forskrifter – harmoniserede standarder EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 og EN 12285-2:2005 – annullationssøgsmål*)

(2021/C 53/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og R. Kanitz, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwältin M. Kottmann, M. Winkelmüller og F. van Schewick)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes, M. Huttunen og A. Sipos, som befuldmægtigede) og Republikken Finland (ved S. Hartikainen og A. Laine, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i nærværende appelsager og i sagerne for Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 270 af 12.8.2019.
EUT C 372 af 4.11.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. december 2020 — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier mod Société Fromagère du Livradois SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-490/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – landbrug – beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler – forordning (EF) nr. 510/2006 – forordning (EU) nr. 1151/2012 – artikel 13, stk. 1, litra d) – praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets oprindelse – gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner et produkt, hvis betegnelse er beskyttet – den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Morbier«]

(2021/C 53/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Sagsøgt: Société Fromagère du Livradois SAS

Konklusion

- 1) Artikel 13, stk. 1, i henholdsvis Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke blot forbyder tredjemand at anvende en registreret betegnelse.
- 2) Artikel 13, stk. 1, litra d), i henholdsvis forordning nr. 510/2006 og i forordning nr. 1151/2012 skal fortolkes således, at disse bestemmelser forbyder gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner et produkt, som er omfattet af en registreret betegnelse, når gengivelsen kan forlede forbrugeren til at tro, at det omhandlede produkt er omfattet af den omhandlede registrerede betegnelse. Det skal under hensyn til alle relevante faktorer i sagen undersøges, om gengivelsen vil kunne vildlede en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet europæisk forbruger.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. december 2020 — Euromin Holdings (Cyprus) Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland)

(Sag C-735/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – selskabsret – direktiv 2004/25/EF – overtagelsestilbud – artikel 5, stk. 4, første og andet afsnit – beskyttelse af minoritetsinteresser – obligatorisk tilbud om erhvervelse – metode til beregning af aktieværdien til fastsættelse af en rimelig pris – beføjelse til at ændre en rimelig pris – undtagelser fra standardberegningssmåden under klart definerede omstændigheder og kriterier – den pågældende medlemsstats ansvar – tab lidt af tilbudsgiveren som følge af et tilbud med en for høj pris)

(2021/C 53/16)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Procesdeltager: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, som foreskriver tre metoder til fastsættelse af en rimelig pris, til hvilken tilbudsgiveren skal tilbagekøbe et selskabs aktier, herunder den metode, der følger af gennemførelsen af dette direktivs artikel 5, stk. 4, første afsnit, og som pålægger til stadighed at anvende den metode, der fører til den højeste pris, forudsat at de andre metoder til fastsættelse af en rimelig pris end den, der følger af gennemførelsen af denne artikel 5, stk. 4, første afsnit, anvendes af tilsynsmyndigheden under overholdelse af de generelle principper, der er opstillet i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, og under omstændigheder og efter kriterier, der er fastsat i en klar, præcis og gennemskuelig lovgivning.
- 2) Artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2004/25 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som med henblik på et overtagelsestilbud fastsætter aktiernes værdi ved at dividere målselskabets nettoaktiver, herunder minoritetsaktionærers kapitalandele, der følgelig er ikkekontrollerende, med antallet af udstedte aktier, medmindre der er tale om en metode til fastsættelse af aktieprisen, der er baseret på et objektivt vurderingskriterium, som er almindelig anvendt i finansanalyser og kan anses for at være »klart defineret« i denne bestemmelses forstand, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) Direktiv 2004/25 skal fortolkes således, at det i forbindelse med et overtagelsestilbud tillægger tilbudsgiver rettigheder, der kan bringes i anvendelse i forbindelse med en sag om statens ansvar.
- 4) EU-retten skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter, at i et tilfælde, hvor medlemsstaten ifalder et ansvar for det forvoldte økonomiske tab som følge af en tilsidesættelse af en EU-retlig regel ved en afgørelse fra en administrativ myndighed i denne stat, kan erstatningen for det deraf følgende økonomiske tab nedsættes til 50 % af tabsbeløbet.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. december 2020 — A.B. og B.B. mod Personal Exchange International Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-774/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 44/2001 – artikel 15, stk. 1 – kompetence i sager om forbrugeraftaler – begrebet »forbruger« – aftale, der vedrører pokerspil, og som er blevet indgået online mellem en fysisk person og en hasardspiludbyder – fysisk person, der tjener til livets ophold gennem online pokerspil – knowhow, som denne person besidder – aktivitetens hyppighed)

(2021/C 53/17)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A.B. og B.B.

Sagsøgt: Personal Exchange International Limited

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en fysisk person, der har bopæl i en medlemsstat, og som dels har indgået en aftale med et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat med henblik på online pokerspil, der indeholder almindelige vilkår, som er fastsat af det nævnte selskab, dels hverken har registreret denne aktivitet formelt eller udbudt denne til tredjemand som en ydelse mod betaling, ikke mister sin egenskab af »forbruger« i denne bestemmelses forstand, selv om den pågældende person deltager i dette spil et stort antal timer om dagen, besidder stor knowhow og opbevarer betragtelige gevinster hidrørende fra dette spil.

(¹) EUT C 19 af 20.1.2020.

Begæring om udtalelse fremsat af Kongeriget Belgien i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF

(Udtalelse C-1/20)

(2021/C 53/18)

Processprog: alle officielle sprog

Den part, som anmoder om udtalelsen

Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, J.-C. Halleux, M. Van Regemorter og S. Baeyens, som befuldmægtigede)

Spørgsmål til Domstolen

Er forslaget til den moderniserede energichartertraktat foreneligt med traktaterne, og særligt med artikel 19 TEU og artikel 344 TEUF

- for så vidt angår den nævnte aftales artikel 26, såfremt denne bestemmelse kan fortolkes således, at den giver mulighed for anvendelse af tvistbilæggelsesordningen inden for Den Europæiske Union?
- for så vidt som denne aftale — såfremt artikel 26 heri skal fortolkes således, at den giver mulighed for anvendelse af tvistbilæggelsesordningen inden for Den Europæiske Union — ikke forudser en udtrykkelig særregel eller en eksplicit frakoblingsklausul, herunder i definitionerne af investering og investor i den påtænkte aftales artikel 1, hvoraf det fremgår, at den almindelige ordning i denne artikel 26 ikke finder anvendelse mellem medlemsstaterne?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Justyna Gawlica (notar i Krapkowice) — Krapkowice (Polen) den 12. august 2020 — OKR

(Sag C-387/20)

(2021/C 53/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Justyna Gawlica (notar i Krapkowice) — Krapkowice

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OKR

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 22 i forordning nr. 650/2012 fortolkes således ⁽¹⁾, at en person, der ikke er unionsborger, også har ret til at pege på den nationale lov i sit hjemland, som den lov, der skal finde anvendelse på alle spørgsmål vedrørende arv?
- 2) Skal artikel 75, jf. artikel 22, i ovennævnte forordning nr. 650/2012, fortolkes således, at i en situation, hvor en bilateral aftale, der gælder mellem en medlemsstat og et tredjeland, ikke fastsætter bestemmelse om lovvalg i en arvesag, men angiver den lov, der skal finde anvendelse på arveretlige spørgsmål, kan en statsborger i et sådant tredjeland, der er bosiddende i en medlemsstat, der er bundet af denne bilaterale aftale, træffe et lovvalg?

Og nærmere bestemt:

- Skal en bilateral aftale med et tredjeland udtrykkeligt udelukke muligheden for at vælge en bestemt lov, og ikke kun regulere *lex successionis* ved anvendelse af objektive faktorer for tilknytning, for, at dens bestemmelser skal anses for at finde anvendelse forud for artikel 22 i forordning nr. 650/2012?
- Skal friheden til at vælge den lov, der skal finde anvendelse på arveretlige spørgsmål, og til at gøre kun en enkelt lov anvendelig ved at foretage et lovvalg — i det mindste i det omfang, som EU-lovgiver har foreskrevet i artikel 22 i forordning nr. 650/2012 — anses for at udgøre et af de principper, der ligger til grund for det retlige samarbejde på det civil- og handelsretlige område inden for EU, og som der ikke kan ses bort fra, selv i tilfælde af, at bilaterale aftaler med tredjelande, der går forud for forordning nr. 650/2012, finder anvendelse?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 201, s. 107.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Spanien) den 2. september 2020 — UN mod Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Sag C-409/20)

(2021/C 53/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UN

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Præjudicielt spørgsmål

Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ af 16. december 2008 om »fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold« (artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 1 og 5, og artikel 7, stk. 1) fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning [artikel 53, stk. 1, litra a), artikel 55, stk. 1, litra b), artikel 57 og artikel 28, stk. 3, litra c), i Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (lov nr. 4/2000 af 11.1.2000 om rettigheder og friheder for udlændinge i

Spanien og om deres sociale integration), der i første omgang straffer udlændinges ulovlige ophold uden skærpende omstændigheder med en bøde ledsaget af et påbud om frivillig tilbagevenden til oprindelseslandet og efterfølgende, i anden omgang, med udsendelse, hvis udlændingen hverken lovliggør sit ophold eller frivilligt vender tilbage til sit land?

(¹) EUT 2008, L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 20. oktober 2020 — Alstom Transport SA mod Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București og Swietelsky AG Linz — Sucursala București

(Sag C-532/20)

(2021/C 53/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Appellant: Alstom Transport SA

Indstævnte: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG — Sucursala București og Swietelsky AG Linz — Sucursala București

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, artikel 1, stk. 3, og artikel 2c i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (¹) fortolkes således, at den frist, inden for hvilken den tilbudsgiver, der i henhold til udbudsproceduren, der har fået tildelt kontrakten, kan indgive klage over ordregiverens beslutning om, at budet fra en tilbudsgiver, som er placeret på en lavere plads på procedurens liste, erklæres for at være i overensstemmelse med kravene, skal regnes fra den dato, hvor valgte tilbudsgivers interesse er indtrådt som følge af, at den i tilbudsgiver, som ikke er blevet valgt, har indgivet klage over udfaldet af udbudsproceduren?

(¹) EFT 1992, L 76, s. 14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 3. november 2020 — ACC Silicones Ltd. mod Bundeszentralamt für Steuern

(Sag C-572/20)

(2021/C 53/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ACC Silicones Ltd.

Sagsøgt: Bundeszentralamt für Steuern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 63 TEUF (tidligere artikel 56 EF) til hinder for en national skatteretlig bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der af et selskab, der er hjemmehørende i udlandet, og som modtager udbytte af kapitalandele og ikke når minimumsandelen i kapitalen i et selskab i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 90/435⁽¹⁾ om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (som ændret ved direktiv 2003/123⁽²⁾), med henblik på tilbagebetaling af kapitalindkomstskat kræves dokumentation i form af en attest fra den udenlandske skattemyndighed for, at kapitalindkomstkatten ikke kan modregnes hos selskabet eller hos en selskabsdeltager, der direkte eller indirekte ejer andele i selskabet, eller kan fradrages som driftsudgift eller som erhvervsmæssig udgift, og for, hvorvidt en modregning, et fradrag eller en fremførsel rent faktisk heller ikke har fundet sted, når en sådan dokumentation med henblik på tilbagebetaling af kapitalindkomstskat ikke kræves af et selskab, der er hjemmehørende i indlandet, og som ejer en kapitalandel af samme størrelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er proportionalitetsprincippet og princippet om den effektive til hinder for kravet om den attest, der er nævnt i det første spørgsmål, når den i udlandet hjemmehørende modtager af udbytte af såkaldte porteføljekapitalandele, reelt ikke har mulighed for at fremlægge en sådan attest?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT 1990, L 225, s. 6).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/123/EF af 22.12.2003 om ændring af direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT 2004, L 7, s. 41).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 5. november 2020 — SC Cridar Cons SRL mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Sag C-582/20)

(2021/C 53/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Appellant: SC Cridar Cons SRL

Indstævnte: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken afgiftsmyndighederne efter at have udstedt en afgiftsansættelse, hvormed de har nægtet retten til at fradrage indgående moms, kan udsætte behandlingen af den administrative klage i afventning af udfaldet af en straffesag, hvori yderligere objektive forhold vedrørende den afgiftspligtige persons deltagelse i afgiftssvig kan fremkomme?

2. Kan Den Europæiske Unions Domstols besvarelse af det foregående spørgsmål påvirkes af, at den afgiftspligtige person i den periode, hvor behandlingen af den administrative klage er udsat, kan drage fordel af foreløbige foranstaltninger, som kan udsætte virkningerne af, at retten til momsfradrag er blevet nægtet?

(¹) EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid (Spanien) den 5. november 2020 — BFF Finance Iberia S.A.U. mod Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Sag C-585/20)

(2021/C 53/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BFF Finance Iberia S.A.U.

Sagsøgt: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Præjudicielle spørgsmål

Henset til bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, artikel 6 og artikel 7, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU (¹) af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner:

- 1) Skal direktivets artikel 6 fortolkes således, at de 40 EUR altid er for hver faktura, forudsat at kreditor har individualiseret fakturaerne i sine administrative og forvaltningsretlige krav, eller er de 40 EUR altid pr. faktura, selv om der er indgivet fælles og generelle krav?
- 2) Hvorledes skal LCSP's artikel 198, [stk.] 4, der altid og for alle aftaler [fastsætter] en betalingsperiode på 60 dage, idet der fastsættes en indledende periode på 30 dage til godkendelsen og yderligere 30 dage til betalingen, fortolkes, for så vidt som 23. betragtning til direktivet har følgende ordlyd:

»Offentlige myndigheders lange betalingsfrister og forsinkede betaling for varer og tjenesteydelser påfører virksomheder urimelige omkostninger. Derfor bør der indføres særlige bestemmelser vedrørende kommercielle transaktioner med henblik på virksomheders levering af varer og tjenesteydelser til offentlige myndigheder, som navnlig bør fastsætte betalingsfrister, der normalt ikke overskrider 30 kalenderdage, medmindre dette udtrykkeligt er aftalt [...], og forudsat at det er objektivt begrundet i lyset af den særlige karakter af eller elementer i kontrakten, og som under ingen omstændigheder overskrider 60 kalenderdage.«[?]

- 3) Hvorledes skal direktivets artikel 2 fortolkes? Giver fortolkningen af direktivet mulighed for at antage, at beregningsgrundlaget for de morarenter, der er fastsat i det nævnte direktiv, inkluderer den moms, der skal betales for den leverede ydelse, og hvis beløb er anført på selve fakturaen? Eller er det nødvendigt at skelne og bestemme, på hvilket tidspunkt kontrahenten foretog betalingen af afgiften til afgiftsmyndigheden?

(¹) EUT 2011, L 48, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hannover (Tyskland) den 10. november 2020 — Landkreis Northeim mod Daimler AG

(Sag C-588/20)

(2021/C 53/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landkreis Northeim

Sagsøgt: Daimler AG

Procesdeltagere: Iveco Magirus AG, MAN SE, MAN Truck & Bus SE og MAN Truck & Bus Deutschland GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 19. juli 2016 (¹) — vedtaget inden for rammerne af proceduren i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (Sag AT.39824 — Lastbiler) fortolkes således, at også specialkøretøjer, navnlig renovationsvogne, er omfattet af konstateringerne i denne afgørelse?

(¹) Meddelt under nummer C(2016) 4673 final (resumé i EUT 2017, C 108, s. 6).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Interporto di Trieste SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Sag C-608/20)

(2021/C 53/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interporto di Trieste SpA

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitamenter, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei servizi energetici s.p.a., som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ og den deri fastsatte regulering af støtteordninger og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Soelia SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Sag C-609/20)

(2021/C 53/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Soelia SpA

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Præjudicielle spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitamenter, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei servizi energetici s.p.a., som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ og den deri fastsatte regulering af støtteordninger, og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009 L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Sag C-610/20)

(2021/C 53/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitament, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei servizi energetici s.p.a., som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ og den deri fastsatte regulering af støtteordninger, og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009 L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. november 2020 — Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Sag C-611/20)

(2021/C 53/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cosilt — Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Præjudicielle spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitamenter, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei servizi energetici s.p.a., som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ og den deri fastsatte regulering af støtteordninger, og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009 L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Cluj (Rumænien) den 17. november 2020 — Happy Education SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Sag C-612/20)

(2021/C 53/30)

Processprog: xx

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Happy Education SRL

Sagsøgte: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca og Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 132, stk. 1, litra i), artikel 133 og artikel 134 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at de undervisningstjenester, som er omfattet af det nationale program »Școala după școală« [»Skole efter skoletid«], er omfattet af begrebet »ydelse med nær tilknytning til skoleundervisning«, når de, således som det er tilfældet under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder, præsteres med erhvervs-mæssigt formål af et privat organ, som ikke har indgået et samarbejde med en uddannelsesinstitution?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan anerkendelsen af sagsøgeren som et »organ med tilsvarende formål« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112 af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, da følge af de nationale bestemmelser om tilladelse til de aktiviteter, som Oficiul Național al Registrului Comerțului (det nationale kontor for selskabsregistrering) har identificeret under koden CAEN 8559 — »Andre former for undervisning (i.a.n.)«, ligeledes henset til, at den undervisningsvirksomhed, som »Skole efter skoletid« omfatter, er af almen interesse og har til hensigt at forhindre skolefrafald og førtidigt skolefrafald, forbedre elevernes uddannelsesresultater, give kompenserende specialundervisning, øge læringen, fordre personlig udvikling og social inklusion?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen
(Tyskland) den 20. november 2020 — T.N. og N.N. mod E.G.**

(Sag C-617/20)

(2021/C 53/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Parter i hovedsagen

Appellanter: T.N. og N.N.

Sagsøger: E.G.

Præjudicielle spørgsmål

Den forelæggende ret forelægger følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 13 og 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis ⁽¹⁾:

1. Erstatter en arvings erklæring om afkald på arv, som denne afgiver til den kompetente ret i en medlemsstat, der tjener som den pågældendes sædvanlige opholdssted, under opfyldelse af de dér gældende formelle krav, den erklæring om afkald på arv, som skal afgives over for den ret i en anden medlemsstat, som er kompetent til at træffe afgørelse i arvesagen, således at den anses for gyldigt afgivet på tidspunktet for afgivelsen af erklæringen (substitution)?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er det foruden den formelt gyldige erklæring over for den kompetente ret på det sædvanlige opholdssted for den, der giver afkald, en betingelse for, at hans erklæring om afkald på arv opnår gyldighed, at han orienterer den ret i en anden medlemsstat, som er kompetent til at træffe afgørelse i arvesagen, om, at han har afgivet erklæringen?
3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og det andet spørgsmål besvares bekræftende:
 - a. Er det en betingelse for, at erklæringen om afkald på arv opnår gyldighed, navnlig med hensyn til overholdelsen af de frister for at give afkald, der gælder på rettens hjemsted, at den ret, som er kompetent til at træffe afgørelse i arvesagen, kontaktes på det sprog, der gælder på rettens hjemsted?
 - b. Er det en betingelse for, at erklæringen om afkald på arv opnår gyldighed, navnlig med hensyn til overholdelsen af de frister for at afgive denne erklæring, der gælder på rettens hjemsted, at den ret, som er kompetent til at træffe afgørelse i arvesagen, får tilsendt de dokumenter vedrørende afkaldet, der er udstedt af den kompetente ret på det sædvanlige opholdssted for den, der giver afkald, i original og oversættelse?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 201, s. 107.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den
25. november 2020 — Skatteverket mod DSAB Destination Stockholm AB**

(Sag C-637/20)

(2021/C 53/32)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Appellant og appelindstævnt: Skatteverket

Appelindstævnt og appellant: DSAB Destination Stockholm AB

Præjudicielt spørgsmål

Skal momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 30a fortolkes således, at et kort af den foreliggende art, som giver indehaveren ret til i en begrænset periode og op til en vis værdi at benytte ydelser på en bestemt sted, er en voucher, og er det i så fald voucher til flere formål?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1) som ændret ved Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27.6.2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere (EUT 2016, L 177, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Överklagandenämnden för studiestöd (Sverige) den 25. november 2020 — MCM mod Centrala studiestödsnämnden

(Sag C-638/20)

(2021/C 53/33)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Överklagandenämnden för studiestöd

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MCM

Sagsøgt: Centrala studiestödsnämnden

Præjudicielt spørgsmål

Kan en medlemsstat (hjemlandet) i forhold til en tilbagevendt vandrende arbejdstagers barn — uden herved at tilsidesætte artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011 ⁽¹⁾ — med henvisning til hjemlandets fiskale interesser gøre bevillingen af uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet i den anden EU-medlemsstat, hvor barnets forælder tidligere arbejdede (værtslandet), betinget af, at barnet har tilknytning til hjemlandet i en situation, hvor

- (i) barnets forælder efter sin tilbagevenden fra værtslandet har boet og arbejdet i hjemlandet i mindst otte år,
- (ii) barnet ikke har ledsaget sin forælder til hjemlandet, men siden fødslen har boet i værtsstaten, og
- (iii) hjemlandet stiller de samme krav om tilknytning til andre statsborgere i hjemlandet, som ikke opfylder bopælskravet, og som ansøger om uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet i et andet EU-land?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT 2011, L 141, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen) den 26. november 2020 — W. J. mod L.J. og J.J., retligt repræsenteret ved A.P.

(Sag C-644/20)

(2021/C 53/34)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: W. J.

Sagsøgt: L.J. og J.J., retligt repræsenteret ved A.P.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 1 og 2, i Haagerprotokollen af 23. november 2007 om hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, som Det Europæiske Fællesskab har indgået ved Rådets afgørelse 2009/941/EF ⁽¹⁾ af 30. november 2009 (EUT 2009, L 331, s. 17), fortolkes således, at den bidragsberettigede, som er et barn, kan anses for at have skiftet sit sædvanlige opholdssted til den stat, som vedkommende er blevet ulovligt tilbageholdt i, såfremt en domstol har anordnet den bidragsberettigedes tilbagegivelse til den stat, som denne havde sit sædvanlige opholdssted i umiddelbart forud for den ulovlige tilbageholdelse?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 331, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 1. december 2020 — VA og ZA mod TP

(Sag C-645/20)

(2021/C 53/35)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: VA og ZA

Sagsøgt: TP

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis ⁽¹⁾ fortolkes således, at såfremt en afdød på dødstidspunktet ikke havde sædvanligt opholdssted i en medlemsstat, skal retten i en medlemsstat, hvor den afdøde ikke havde sædvanligt opholdssted, ex officio påse, at den har subsidiær kompetence i medfør af denne forordning, hvis den fastslår, at den afdøde var statsborger i denne medlemsstat og ejede aktiver heri?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 201, s. 107.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 1. december 2020 — XG mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-647/20)

(2021/C 53/36)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XG

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielt spørgsmål

Kan de avancer, der er opstået som følge af en ejendomstransaktion, der består i salg af fast ejendom erhvervet af en portugisisk statsborger, der ikke er hjemmehørende i Den Europæiske Union, i henhold til bestemmelserne i artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF underlægges en diskriminerende beskatningsordning, der er mere byrdefuld end den ordning, der gælder for hjemmehørende personer, som indrømmes en nedsættelse på 50 % af den avance, der danner grundlag for beregningen af indkomstkatten?

Sag anlagt den 17. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-683/20)

(2021/C 53/37)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj⁽¹⁾, sammenholdt med bilag VI til dette direktiv, idet den har undladt at udarbejde handlingsplaner og at sende Kommissionen et resumé af handlingsplaner for 445 større veje.
- Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj, sammenholdt med bilag VI til dette direktiv, idet den har undladt at udarbejde handlingsplaner og at sende Kommissionen et resumé af handlingsplaner for 16 større jernbaner.
- Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj var Den Slovakiske Republik forpligtet til at sikre, at der blev udarbejdet handlingsplaner for større veje (veje, hvor der passerer over 3 mio. køretøjer om året) og større jernbaner (jernbaner, hvor der passerer over 30 000 tog om året) på dens område senest den 18. juli 2013. I overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, sammenholdt med samme direktivs bilag VI, var Den Slovakiske Republik forpligtet til at sikre, at resuméerne af handlingsplanerne blev sendt til Kommissionen senest den 18. januar 2014.

Den Slovakiske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af direktivets artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag VI dertil, for så vidt angår 445 større veje og 16 større jernbaner, som den forud herfor havde givet Kommissionen meddelelse om.

(¹) EFT 2002, L 189, s. 12.

Sag anlagt den 21. december 2020 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-692/20)

(2021/C 53/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Armenia og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammenholdt med artikel 127 og 131 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (¹), idet Det Forenede Kongerige ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-503/17, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, EU:C:2018:831.
- Det Forenede Kongerige tilpligtes i henhold til artikel 260, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammenholdt med artikel 127 og 131 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab at betale Kommissionen:
- en tvangsbøde på 268 878,50 EUR pr. dag fra datoen for afsigelsen af dom i den foreliggende sag til datoen for Det Forenede Kongeriges opfyldelse af dommen i sag C-503/17,
- et fast beløb på 35 873,20 EUR ganget med antallet af dage, der er forløbet mellem afsigelsen af dommen i sag C-503/17 og enten dagen for Det Forenede Kongeriges opfyldelse af dommen eller den dag, hvor der afsiges dom i nærværende sag, afhængigt af hvad der først indtræder, med et minimum for det faste beløb på 8 901 000 EUR.
- Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dommen i sag C-503/17, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, EU:C:2018:831, fastslog Domstolen, at Det Forenede Kongerige ved ikke at fjerne retten for private fritidsfartøjer til at anvende mærket brændstof til sejlads havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 95/60/EF af 27. november 1995 om afgiftsmærkning af gasolier og petroleum ⁽²⁾. Idet Det Forenede Kongerige ikke har gennemført de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen, har Kommissionen besluttet at indbringe sagen for Domstolen.

Kommissionen har i stævningen i henhold til artikel 260 TEUF, sammenholdt med artikel 127 og 131 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab nedlagt påstand om, at Domstolen pålægger Det Forenede Kongerige at betale en tvangsbøde på 268 878,50 EUR pr. dag fra datoen for afsigelsen af dom i den foreliggende sag til datoen for Det Forenede Kongeriges opfyldelse af dommen i sag C-503/17, og et fast beløb på 35 873,20 EUR ganget med antallet af dage, der er forløbet mellem afsigelsen af dommen i sag C-503/17 og enten dagen for Det Forenede Kongeriges opfyldelse af dommen eller den dag, hvor der afsiges dom i nærværende sag, afhængigt af hvad der først indtræder, med et minimum for det faste beløb på 8 901 000 EUR.

⁽¹⁾ EUT 2019, C 384 I, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1995, L 291, s. 46.

RET TEN

Rettens dom af 16. december 2020 — VP mod Cedefop

(Sag T-187/18) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – ansøgning om kontraktforlængelse på ubestemt tid – afgørelse om ikke-forlængelse – åbenbart urigtigt skøn – ret til at blive hørt – vedtægtens artikel 26 – ansvar – økonomisk skade – ikke-økonomisk skade)

(2021/C 53/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VP (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (ved M. Brugia, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Cedefop's afgørelse af 12. maj 2017 om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat på ubestemt tid og, om fornødent, af afgørelsen af 1. december 2017 om afslag på sagsøgerens klage af 9. august 2017 over afgørelsen af 12. maj 2017, dels om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Afgørelsen fra Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) af 12. maj 2017 om ikke at forlænge VP's kontrakt som midlertidigt ansat annulleres.
- 2) Afgørelsen af 1. december 2017 om afslag på VP's klage annulleres.
- 3) Cedefop betaler 30 000 EUR i erstatning for den økonomiske skade, som VP har lidt.
- 4) Cedefop betaler 10 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som VP har lidt.
- 5) I øvrigt frifindes Cedefop.
- 6) Cedefop betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettenns dom af 16. december 2020 — PlasticsEurope mod ECHA(Sag T-207/18) ⁽¹⁾

(REACH – udarbejdelse af en liste over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – supplement til optagelsen vedrørende stoffet bisphenol A på denne liste – artikel 57 og 59 i forordning nr. 1907/2006 – åbenbart urigtigt skøn – fremgangsmåde angående bevisers beviskraft – sonderende studier – anvendelse som mellemprodukt – proportionalitet)

(2021/C 53/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier og F. Mattioli)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, W. Broere og C. Buchanan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, D. Klebs og S. Heimerl, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved A.-L. Desjonquères, J. Traband, E. Leclerc og W. Zemamta, som befuldmægtigede) og ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat P. Kirch)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECHA's afgørelse ED/01/2018 af 3. januar 2018, hvorved den eksisterende indgang vedrørende bisphenol A på listen over stoffer, der var identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3), i overensstemmelse med denne forordnings artikel 59 blev suppleret, således at bisphenol A ligeledes blev identificeret som et stof med hormonforstyrrende egenskaber med sandsynlige alvorlige virkninger for miljøet, som er problematiske i samme grad som virkningerne af andre stoffer, der er anført i forordningens artikel 57, litra a)-e), som omhandlet i forordningens artikel 57, litra f).

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) PlasticsEurope bærer sine egne omkostninger og betaler de af ECHA og ClientEarth afholdte omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Retten dom af 16. december 2020 — VW mod Kommissionen(Sag T-243/18) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – længstlevende ægtefælle – efterladtepension – artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten – betingelser for berettigelse – ægteskabets varighed – ulovlighedsindsigelse – ligebehandling – proportionalitetsprincippet)

(2021/C 53/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: VW (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved D. Boytha og J. Steele, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 26. juni 2017 om afslag på sagsøgerens ansøgning om tildeling af efterladtepension og, om fornødent, af afgørelsen om afslag på klagen over denne afgørelse af 19. januar 2018.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 26. juni 2017 om afslag på VW's ansøgning om tildeling af efterladtepension annulleres.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af VW afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Retten dom af 16. december 2020 — American Airlines mod Kommissionen(Sag T-430/18) ⁽¹⁾

(»Konkurrence – fusioner – luftfartsmarkedet – afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked og EØS-aftalen – tilsagn – afgørelse, hvorved der indrømmes hævdvundne rettigheder – retlig fejl – begrebet passende brug«)

(2021/C 53/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, De Forenede Stater) (ved solicitor J.-P. Poitras og advokaterne J. Ruiz Calzado og J. Wileur)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Franchoo, H. Leupold og L. Wildpanner, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Delta Air Lines, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved M. Demetriou, QC, og advokaterne C. Angeli og I. Giles)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2018) 2788 final af 30. april 2018 om indrømmelse af hævdvundne rettigheder til Delta Air Lines (sag M.6607 US Airways mod American Airlines).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) American Airlines, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Delta Air Lines, Inc. bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 319 af 10.9.2018.

Retten dom af 16. december 2020 — Pareto Trading mod EUIPO — Bikor og Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)

(Sag T-438/18) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket BIKOR EGYPTIAN EARTH – absolut registreringshindring – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 53/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, De Forenede Stater) (ved advokaterne I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina og V. Balaguer Fuentes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, H. O'Neill, V. Ruzek og S. Hanne, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Elżbieta Korbut Bikor (Gdańsk, Polen) og Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdańsk)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2018 af første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1826/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Pareto Trading på den ene side og Elżbieta Korbut Bikor og Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind på den anden side.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Pareto Trading Co., Inc. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 319 af 10.9.2018.

Retten dom af 16. december 2020 — 3V Sigma mod ECHA(Sag T-176/19) ⁽¹⁾

(REACH – vurdering af stoffer – uvasorb HEB – ECHA's afgørelse om anmodning om yderligere oplysninger – artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – anmodning, der har til formål at identificere stoffets eventuelle omdannelses- eller nedbrydningsprodukter – proportionalitet – behov for den ønskede supplerende undersøgelse – relevante betingelser og realistiske betingelser – undersøgelsestemperatur – åbenbart urigtigt skøn)

(2021/C 53/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 3V Sigma SpA (Milano, Italien) (ved solicitors C. Bryant og S. Hainsworth samt advokat D. Anderson)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved A. Hautamäki, J. Alaranta og W. Broere, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, D. Klebs og S. Heimerl, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF om delvis annullation af afgørelse A-004-2017 truffet af ECHA's Klageudvalg den 15. januar 2019, for så vidt som det gav afslag på sagsøgerens klage over ECHA's afgørelse af 20. december 2016, hvori det krævede yderligere oplysninger om stoffet uvasorb HEB, og hvori det fastsatte fristen for at indlevere disse oplysninger til den 22. oktober 2020.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) 3V Sigma SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af ECHA afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 172 af 20.5.2019.

Retten dom af 16. december 2020 — Azarov mod Rådet(Sag T-286/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelands myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2021/C 53/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne G. Lansky og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Van Blaaderen og P. Mahnič, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 af 4. marts 2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2019, L 64, s. 7), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4. marts 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2019, L 64, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som disse restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 af 4. marts 2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4. marts 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Mykola Yanovych Azarovs navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som disse restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens dom af 16. december 2020 — H.R. Participations mod EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Sag T-535/19) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket JCE HOTTINGUER – det ikke-registrerede nationale varemærke HOTTINGER – relativ registreringshindring – henvisning til national ret vedrørende det ældre varemærke – ordning for common law-søgsmaal vedrørende utilbørlig udnyttelse (action for passing off) – artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu henholdsvis artikel 8, stk. 4, og artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 53/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: H.R. Participations SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne P. Wilhelm, J. Rossi, E. Dumur og G. Hadot-Pericard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Hottinger Investment Management Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor W. Sander og barrister M. Beebe)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. maj 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2078/2018-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Hottinger Investment Management og H.R. Participations.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) H.R. Participations SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 312 af 16.9.2019.

Retten dom af 16. december 2020 — Cinkciarz.pl mod EUIPO

(Sag T-665/19) (¹)

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket €\$ – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt]

(2021/C 53/47)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polen) (ved advokaterne E. Skrzydło-Tefelska og K. Gajek)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. juli 2019 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1345/2018-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet €\$ som EU-figurmærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Cinkciarz.pl sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 399 af 25.11.2019.

Retten dom af 16. december 2020 — HA mod Kommissionen

(Sag T-736/19) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – godtgørelse af lægeudgifter – godtgørelsesloft for apparatur mod søvnapnø – annullationssøgsmål – ingen rent bekræftende retsakt – søgsmålsinteresse – formaliteten – den fælles ordning vedrørende sygesikring for tjenestemænd – almindelige gennemførelsesbestemmelser)

(2021/C 53/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HA (ved advokat S. Kreicher)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr, A.-C. Simon og M. Brauhoff, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om fastsættelse af et loft på 3 100 EUR for leje af et medicinsk apparat i perioden fra den 1. marts 2019 til den 29. februar 2024.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 17. januar 2019 om fastsættelse af et loft på 3 100 EUR for leje af et medicinsk apparat i perioden fra den 1. marts 2019 til den 29. februar 2024 og Kommissionens afgørelse af 13. august 2019 om afslag på klagen over denne afgørelse annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 432 af 23.12.2019.

Rettens dom af 16. december 2020 — Alkemie Group mod EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Sag T-859/19) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket ALKEMIE – det ældre EU-ordmærke Alkmene – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 53/49)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Polen) (ved advokat A. Korbela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mann & Schröder GmbH (Siegelbach, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. september 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2230/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Mann & Schröder og Alkemie Group.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 16. september 2019 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2230/2018-2) annulleres for så vidt som den har forkastet den af Alkemie Group sp. z o.o. indgivne klage vedrørende »diætetiske hjælpemidler« i klasse 5.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 54 af 17.2.2020.

Retten dom af 16. december 2020 — Alkemie Group mod EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)(Sag T-860/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket ALKEMIE – det ældre EU-ordmærke Alkmene – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 53/50)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Polen) (ved advokat A. Korbela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mann & Schröder GmbH (Siegelbach, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. september 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2231/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Mann & Schröder og Alkemie Group.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 16. september 2019 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2231/2018-2) annulleres for så vidt som den har forkastet den af Alkemie Group sp. z o.o. indgivne klage vedrørende »diætetiske hjælpemidler« i klasse 5.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Retten dom af 16. december 2020 — Production Christian Gallimard mod EUIPO — Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD)(Sag T-863/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – de ældre EU-ordmærker GALLIMARD – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – begrebsmæssig sammenligning – efternavne – selvstændig adskillelseevne – artikel 8, stk. 1, litra b), forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 53/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Production Christian Gallimard (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat L. Dreyfuss-Bechmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA (Paris, Frankrig) (ved advokaterne J.-A. Bénazéraf og Y. Diringer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. oktober 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2316/2018-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française og Production Christian Gallimard.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Production Christian Gallimard bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger i sagen.
- 3) Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 61 af 24.2.2020.

Rettens dom af 16. december 2020 — Gustopharma Consumer Health mod EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)

(Sag T-883/19) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket HELIX ELIXIR – det ældre EU-ordmærke HELIXOR – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2021/C 53/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne A. Gómez López og J. Mora Cortés)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Tyskland) (ved advokat J. Klink)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. oktober 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 100/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Helixor Heilmittel og Gustopharma Consumer Health.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Gustopharma Consumer Health, SL, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Rettens kendelse af 14. december 2020 — La Quadrature du Net m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-738/16) (¹)

(Område med frihed, retfærdighed og sikkerhed – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – overførsel af personoplysninger til De Forenede Stater – den anfægtede retsakt erklæres ugyldig – bortfald af tvistens genstand – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2021/C 53/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: La Quadrature du Net (Paris, Frankrig), French Data Network (Amiens, Frankrig) og Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (ved advokat A. Fitzjean Ò. Cobhthaigh)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Kranenborg og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) (Paris, Frankrig) (ved advokat F.-P. Lani)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og O. Serdula, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved S. Eisenberg, S. Heimerl, D. Klebs og J. Möller, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved E. Armoët og E. de Moustier, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman og C. Schillemans, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brandon, som befuldmægtiget, bistået af J. Holmes, QC), Amerikas Forenede Stater (ved advokaterne H. Viaene, C. Evrard, E. Valgaeren og P. Wytinck samt S. Kingston og E. Barrington, SC), Digitaleurope (Bruxelles, Belgien) (ved solicitors J. Cahir og V. Power samt M. Gray, SC), Microsoft Corp. (Redmond, Washington, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. Bourgeois og M. Meulenbelt) og BSA Business Software Alliance, Inc. (Washington, DC, De Forenede Stater) (ved advokaterne B. Van Vooren og K. Van Quathem)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 af 12. juli 2016 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred (EUT 2016, L 207, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i den foreliggende sag.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Quadrature du Net, French Data Network og Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN) afholdte omkostninger.

- 3) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Amerikas Forenede Stater, Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), DigitalEurope, Microsoft Corp. og BSA Business Software Alliance, Inc. bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens kendelse af 16. december 2020 — Universität Bremen mod REA

(Sag T-660/19) (¹)

(Annullationsøgsmål – projekt om tilskud – rammeprogram for forskning og innovation, Horisont 2020 – indkaldelse af forslag H2020-SC6-Governance-2019 – REA's afgørelse om afvisning af et forslag – manglende repræsentation ved en advokat – åbenbart, at søgsmålet skal afvises)

(2021/C 53/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Universität Bremen (Bremen, Tyskland) (ved universitetsprofessor C. Schmid)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. van der Hout og C. Wagner)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af REA's afgørelse Ares(2019) 4590599 af 16. juli 2019 om afvisning af det forslag, som sagsøgeren havde indgivet i forbindelse med indkaldelse af forslag H2020-SC6-Governance-2019.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Universität Bremen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Forvaltningsorganet for Forskning (REA) afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens kendelse af 15. december 2020 — Junqueras i Vies mod Parlamentet

(Sag T-24/20) (¹)

(Annullationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – privilegier og immuniteter – meddelelse fra Europa-Parlamentets formand om, at et medlem af Europa-Parlamentets mandat er blevet ledigt – hasteanmodning om, at der tages initiativ til at sikre et parlamentsmedlems immunitet – retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – afvisning)

(2021/C 53/55)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spanien) (ved advokat A. Van den Eynde Adroer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, N. Görnitz og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første erklæringen om, at sagsøgerens mandat blev ledigt med virkning fra den 3. januar 2020, som blev meddelt af Europa-Parlamentets formand på plenarmødet den 13. januar 2020, og for det andet sidstnævntes angivelige afslag på hasteanmodningen om, at der blev taget initiativ til at sikre sagsøgerens immunitet, som på sagsøgerens vegne blev fremsat den 20. december 2019 af Riba i Giner, medlem af Europa-Parlamentet, på grundlag af artikel 8 i Parlamentets forretningsorden.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdsmæssigt at tage stilling til Kongeriget Spaniens anmodning om intervention.
- 3) Oriol Junqueras i Vies betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sag T-24/20 R.
- 4) Kongeriget Spanien bærer omkostningerne i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 2.3.2020.

Rettens kendelse af 14. december 2020 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-255/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – aktindsigt – komitologi – Det Tekniske Udvalg for Motorkøretøjer – dagsorden for udvalgets 79. møde – ret til information, der gælder i Den Europæiske Unions medlemsstater for så vidt angår emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer – stiltiende afslag på aktindsigt – udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2021/C 53/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgien) (ved solicitor F. Logue og barrister J. Kenny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude, C. Ehrbar og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse af 26. februar 2020 om afslag på aktindsigt i visse dele af referatet fra det 79. møde i Det Tekniske Udvalg for Motorkøretøjer den 12. februar 2019.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse.
- 2) Europa-Kommission betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.7.2020.

Retstens kendelse af 16. december 2020 — Bonicelli mod Fællesforetagendet Fusion for Energy(Sag T-520/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – forfremmelsesåret 2019 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren – den anfægtede retsakt er blevet erstattet, mens sagen verserer – bortfald af tvistens genstand – uforløst at træffe afgørelse)

(2021/C 53/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Tullio Bonicelli (Badalona, Spanien) (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (ved G.T. Poszler, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF om annullation dels af afgørelsen fra Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling af 24. oktober 2019 om ikke at opføre sagsøgerens navn på den endelige liste over tjenestemænd, der blev forfremmet i forbindelse med forfremmelsesåret 2019, dels af afgørelsen fra Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling af 8. maj 2020 om afslag på sagsøgerens klage over den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Det er uforløst at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling bærer sine egne omkostninger og betaler de af Tullio Bonicelli afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 5.10.2020.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. december 2020 — Genekam Biotechnology mod Kommissionen

(Sag T-579/20 R)

(Særlige rettergangsformer – tilskudsftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilbagesøgning af de udbetalte beløb – begæring om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen – ingen uopsættelighed)

(2021/C 53/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Genekam Biotechnology AG (Duisburg, Tyskland) (ved advokat S. Hertwig)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà, A Katsimerou og R. Pethke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 299 TEUF med begæring om udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen af Kommissionens afgørelse C(2020) 5548 final af 7. august 2020, der fastsætter forpligtelse for sagsøgeren til at betale en pengeydelse, der kan tvangsfuldbyrdes.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 27. oktober 2020 — Symrise mod ECHA**(Sag T-655/20)**

(2021/C 53/59)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Symrise AG (Holzminden, Tyskland) (ved advokaterne A, B og C)*Sagsøgt:* Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse af 18. august 2020 i sag A-010-2018 truffet af Appeludvalget for Det Europæiske Kemikalieagentur annulleres i sin helhed.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at ECHA anlagde et åbenbart urigtigt skøn og foretog en urigtig fortolkning af REACH-forordningen ved at kræve, at stoffet blev testet på hvirveldyr, ved at begrunde behovet for test under henvisning til arbejdstagernes udsættelse herfor og ved ikke at tage hensyn til stoffets sikkerhed som vurderet i henhold til kosmetikforordningen.
2. Andet anbringende om, at ECHA anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte sin begrundelsespligt ved at kræve en udvidet reproduktionstoksicitetsundersøgelse i én generation med flere udvidelser (herefter »EOGRTS«).
3. Tredje anbringende om, at ECHA foretog en åbenbart urigtig vurdering af de oplysninger, som det rådede over, og tilsidesatte sin begrundelsespligt ved at beslutte, at EOGRTS skulle udføres oralt.
4. Fjerde anbringende om, at ECHA ved at kræve langtidstoksicitetsundersøgelsen på fisk (OECD TG 234) i henhold til afsnit 9.1.6.1. i bilag IX til REACH-forordningen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og foretog en urigtig fortolkning af søjle 2 i afsnit 9.1 i bilag IX, tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt og tilsidesatte REACH-forordningens artikel 25.
5. Femte anbringende om, at ECHA anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at tage hensyn til alle relevante oplysninger, tilsidesatte REACH-forordningens artikel 25 og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at pålægge de frister, der er indeholdt i den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 27. oktober 2020 — Symrise mod ECHA**(Sag T-656/20)**

(2021/C 53/60)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Symrise AG (Holzminden, Tyskland) (ved advokaterne A, B og C)*Sagsøgt:* Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse af 18. august 2020 i sag A-009-2018 truffet af Appeludvalget for Det Europæiske Kemikalieagentur annulleres i sin helhed.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at ECHA anlagde et åbenbart urigtigt skøn og foretog en fejlagtig fortolkning af REACH-forordningen ved at kræve, at stoffet blev testet på hvirveldyr, ved at begrunde behovet for test under henvisning til arbejdstagernes udsættelse herfor og ved ikke at tage hensyn til stoffets sikkerhed som vurderet i henhold til kosmetikforordningen.
2. Andet anbringende om, at ECHA anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte sin begrundelsespligt ved at den udvidede reproduktionstoksicitetsundersøgelse i én generation med flere udvidelser (herefter »EOGRTS«) skulle udføres oralt.
3. Tredje anbringende om, at ECHA tilsidesatte REACH-forordningens artikel 25 og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at pålægge de frister, der er indeholdt i den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 3. december 2020 — Lenovo Global Technology Belgium mod fællesforetagendet EuroHPC**(Sag T-717/20)**

(2021/C 53/61)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Lenovo Global Technology Belgium BV (Machelen, Belgien) (ved advokaterne S. Sakellariou, G. Forwood, K. Struckmann og F. Abou Zeid)*Sagsøgt:* Det europæiske fællesforetagende for højtydende databehandling**Sagsøgerens påstande**

- Der anordnes de begærede foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.

- Afgørelse af 29. september 2020 truffet af Det europæiske fællesforetagende for højtydende databehandling (Ref. Ares (2020)5103538), hvorved Lenovos tilbud på delkontrakt nr. 3 i udbudsproceduren SMART 2019/1084 vedrørende erhvervelse af supercomputeren Leonardo, der skal huses af CINECA i Italien, blev afvist, og kontrakten blev tildelt et andet selskab, annulleres.
- Det europæiske fællesforetagende for højtydende databehandling tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at sagsøgte tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet ved at undlade at diskvalificere den vindende tilbudsgiver for ikke at opfylde en række obligatoriske krav, der var indeholdt i de tekniske specifikationer. Nærmere bestemt diskvalificerede sagsøgte ikke den vindende tilbudsgiver, til trods for at denne ikke opfyldte det obligatoriske krav om et fast prisforslag ved at medtage en klausul om en gensidig vekselkurs i sit tilbud og ved ikke at fastsætte en fast pris for hukommelseskomponenterne. Ydermere tilsidesatte sagsøgte disse samme principper ved at undlade at diskvalificere den vindende tilbudsgiver for ikke at medtage andre krav, der var anført i de tekniske specifikationer, i sit tilbud.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at sagsøgte begik en række fejl i relation til bedømmelsen af præstationspointene og effektivitetspointene for den vindende tilbudsgivers tilbud. Nærmere bestemt anlagde sagsøgte et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende en forkert minimal HPCG-værdi ved beregningen af præstationspointene, sagsøgte anvendte tydeligvis ukorrekte værdier for de HPL- og HPCG-præstationer, som den vindende tilbudsgiver havde oplyst, uden at søge en afklaring, hvorved denne anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik, og sagsøgte accepterede tydeligvis ukorrekte værdier for energiforbruget fra den vindende tilbudsgiver, hvorved sagsøgte atter anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at sagsøgte begik en række fejl i relation til tildelingskriteriet om »EU-merværdi«. Nærmere bestemt var et sådant kriterium ulovligt, idet det ikke havde nogen forbindelse til kontraktens genstand og tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, finansforordningen, EU's forpligtelser i henhold til WTO-aftalen om offentlige udbud og princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, der er fastsat i artikel 310, stk. 5, TEUF. Da sagsøgte anvendte dette kriterium, begik dette fællesforetagende desuden en åbenbar fejl og tilsidesatte ligebehandlingsprincippet.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at sagsøgte begik en række fejl i relation til tildelingskriteriet om »Sikkerheden i forsyningskæden«. Nærmere bestemt tilsidesatte EU ligebehandlingsprincippet og sin begrundelsespligt ved at behandle den vindende tilbudsgivers tilbud mere fordelagtigt end sagsøgerens uden nogen objektiv begrundelse, til trods for at de to tilbud var sammenlignelige med hensyn til de centrale aspekter. Sagsøgte begik også en åbenbar fejl i relation til bedømmelsen af en række elementer i sagsøgerens tilbud, som var relevante for tildelingskriteriet om sikkerheden i forsyningskæden.

Sag anlagt den 5. december 2020 — WIZZ Air Hungary mod Kommissionen

(Sag T-718/20)

(2021/C 53/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: WIZZ Air Hungary Légitársaság Zrt. (WIZZ Air Hungary Zrt.) (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne E. Vahida, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 24. februar 2020 i statsstøttesag SA.56244 — redningsstøtte til Tarom ⁽¹⁾ — annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at redningsstøtten til Tarom ikke opfylder forenelighedsbetingelsen i Europa-Kommissionens rammebestemmelser om redning og omstrukturering ⁽²⁾ vedrørende behovet for redningsstøtte til at bidrage til et mål af reel fælles interesse, fordi Kommissionen ikke foretog en bedømmelse af Taroms betydning på indenlandske og internationale lufttransportmarkeder og sandsynligheden for substitution af Tarom.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at redningsstøtten ikke opfylder forenelighedsbetingelsen om engangsstøtte i rammebestemmelserne om redning og omstrukturering, fordi Taroms tidligere omstrukturingsperiode varede indtil 2019, dvs. mindre end ti år inden Europa-Kommissionen godkendte ny redningsstøtte til Tarom ved sin afgørelse af 24. februar 2020.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke indledte en formel undersøgelsesprocedure til trods for alvorlige vanskeligheder og tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ EUT 2020, C310, s. 3.

⁽²⁾ Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder, EUT 2014, C249, s. 1.

Sag anlagt den 14. december 2020 — OM mod Kommissionen

(Sag T-728/20)

(2021/C 53/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OM (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om afslag på anmodning nr. 247-251 og nr. 252-256 om godtgørelse af udgifter annulleres.
- Afgørelsen af 23. marts 2020 om afslag på klagen annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren først og fremmest gjort gældende, at søgsmålet, der er anlagt til prøvelse af en afgørelse, som blev meddelt i forbindelse med afslaget af 23. marts 2020 på sagsøgerens klage af 5. december 2019, og som efter sagsøgerens opfattelse udgør en ny afgørelse, der blev vedtaget på grundlag af en ny undersøgelse af hendes situation, efter at administrationen havde taget hovedargumentet i hendes første klage til følge, skal antages til realitetsbehandling. Hvad angår sagens realitet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om modstridende afgørelser som følge af en ændret begrundelse i forhold til den tidligere godtgørelse af lignende udgifter.
2. Andet anbringende om den manglende konkrete og udførlige undersøgelse af de omhandlede anmodninger om godtgørelse af lægeudgifter.
3. Tredje anbringende om den manglende overholdelse af retten til at blive hørt.
4. Fjerde anbringende om anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til sagsakterne.

Sag anlagt den 16. december 2020 — Boquoi Handels mod EUIPO (Gengivelse af en iskrystal på en blå, cirkelformet baggrund)

(Sag T-734/20)

(2021/C 53/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Boquoi Handels OHG (Grünwald, Tyskland) (ved advokat S. Lorenz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af en iskrystal på en blå, cirkelformet baggrund) — registreringsansøgning nr. 17 970 116

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. september 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 522/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 15. december 2020 — Planistat Europe og Charlot mod Kommissionen

(Sag T-735/20)

(2021/C 53/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Planistat Europe (Paris, Frankrig) og Hervé-Patrick Charlot (Paris) (ved advokat F. Martin Laprade)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen, idet den
 - i tilstrækkelig kvalificeret grad tilsidesatte omsorgsprincippet og princippet om god forvaltning,
 - i tilstrækkelig kvalificeret grad tilsidesatte retten til forsvar,
 - i tilstrækkelig kvalificeret grad tilsidesatte tavshedspligten,
 - og dermed forvoldte et økonomisk og/eller ikke-økonomisk tab for selskabet Planistat og for selskabets direktør Hervé-Patrick Charlot,
- har pådraget sig ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340 TEUF.

Følgelig:

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 150 000 EUR for det ikke-økonomiske tab, som Hervé-Patrick Charlot har lidt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 11 600 000 EUR for det økonomiske tab, som sagsøgerne har lidt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, der er afholdt af selskabet Planistat og af Hervé-Patrick Charlot.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten og retten til god forvaltning som følge af de falske anklager, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og dernæst Europa-Kommissionen fremsatte mod sagsøgerne, hvis uskyld blev endeligt fastslået den 16. juni 2016 af Frankrigs kassationsdomstol. I denne forbindelse har sagsøgerne gjort følgende gældende:
 - Den Europæiske Unions forvaltning tog ikke hensyn til de legitime interesser hos sagsøgerne, som er blevet uberettiget og fejlagtigt anklaget for strafbare handlinger, og har således tilsidesat sin omsorgspligt over for sagsøgerne.
 - Det er åbenbart, at retten til god forvaltning omfatter den enkeltes ret til ikke at blive udsat for en falsk anklage fra Unionens institutioner og ansatte.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning og indgreb i retten til forsvar og princippet om uskyldsformodning som følge af den kritisable hensynsløshed, som OLAF udviste i forbindelse med, at dette kontor fremsatte den falske anklage mod sagsøgerne over for de franske myndigheder ved skrivelse af 19. marts 2003. Sagsøgerne har i denne forbindelse anført følgende:
 - OLAF agerede forhastet på en måde, der er uforenelig med forpligtelsen til at overholde en rimelig frist, ved at videresende oplysninger til de franske myndigheder dagen efter indledningen af en ekstern undersøgelse angående sagsøgerne.
 - OLAF burde have givet sagsøgerne den samme behandling som den, der gives EU-tjenestemænd, og afvente at være i besiddelse af yderligere oplysninger med henblik på at tage en beslutning på et bedre oplyst grundlag.
 - OLAF burde have taget den forholdsregel at informere sagsøgerne på forhånd med henblik på indhente deres forklaringer inden for rammerne af en kontradiktorisk dialog.
 - OLAF burde ikke have anvendt formuleringer af meget bekræftende karakter, som gav indtryk af, at sagsøgerne var skyldige i en »plyndring« af fællesskabsfondene.
3. Tredje anbringende om indgreb i tavshedspligten med hensyn til personoplysninger, tilsidesættelse af retten til god forvaltning og af princippet om uskyldsformodning som følge af »læk«, der stammede fra OLAF angående indholdet af OLAF's falske anklage af 19. marts 2003. Sagsøgerne har i denne forbindelse anført følgende:
 - OLAF overholdt ikke den tavshedspligt, som kontoret er underlagt i forbindelse med dets undersøgelser.
 - OLAF tilsidesatte princippet om god forvaltning for så vidt som dette princip indebærer ret til at få sager behandlet i overensstemmelse med tavshedspligten.
 - OLAF tilsidesatte princippet om uskyldsformodning, idet det lækkede oplysninger, som var genstand for den falske anklage mod sagsøgerne.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning og princippet om uskyldsformodning som følge af Europa-Kommissionens indgivelse af en anmeldelse med anmodning om indtræden som civil part og dens kommunikation til offentligheden i juli 2003. Sagsøgerne har gjort følgende gældende:
 - Kommissionen agerede forhastet på en måde, der er uforenelig med forpligtelsen til at overholde en rimelig frist.
 - Kommissionen burde have afventet konklusionerne af OLAF's efterforskning med henblik på at kunne træffe en afgørelse på et bedre oplyst grundlag angående en mulig indgivelse af en anmeldelse med anmodning om indtræden som civil part.
 - Kommissionen udviste ikke upartiskhed over for sagsøgerne, eftersom den tilgodeså sine egne finansielle interesser, selv om disse ikke var alvorligt truet.
 - Kommissionen tilsidesatte princippet om uskyldsformodning ved at offentliggøre sin pressemeddelelse af 9. juli 2003.

Sag anlagt den 16. december 2020 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-737/20)

(2021/C 53/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F. Lapr votte, V. Blanc, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 3. juli 2020 om statsstøtte SA.56943 (2020/N) — Letland — COVID-19: rekapitalisering af airBaltic ⁽¹⁾ annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen foretog en fejlagtig anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og sin meddelelse om midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte til støtte af økonomien under det nuværende covid-19-udbrud og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at støtten afhjælper en alvorlig forstyrrelse i den lettiske økonomi, at AirBaltic er støtteberettiget, og at betingelserne vedrørende konkurrenceforvridninger, statens udtræden og omstrukturering var opfyldt, ved at tilsidesætte sin forpligtelse til at afveje støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og konkurrencen (dvs. »afvejningstesten«) og ved at finde, at airBaltic ikke havde en stærk markedsposition.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med specifikke bestemmelser i TEUF og generelle EU-retlige principper, der har understøttet liberaliseringen af luftfarten i EU siden slutningen af 1980'erne (dvs. forbuddet mod forskelsbehandling, den frie bevægelighed for tjenesteydelser og den frie etableringsret).
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke indledte en formel undersøgelsesprocedure til trods for alvorlige vanskeligheder og tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ EUT 2020, C 346/1, s. 2.

Sag anlagt den 17. december 2020 — Deuschtec mod EUIPO — Group A (HOLUX)

(Sag T-738/20)

(2021/C 53/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Deuschtec GmbH (Petershagen/Eggersdorf, Tyskland) (ved advokat R. Arnade)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Group A NV (Hasselt, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Deuschtec GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket HOLUX — registreringsansøgning nr. 17 371 378

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. oktober 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 223/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og afgørelsen truffet den 26. november 2019 af indsigelsesafdelingen ved EUIPO i sag B 2 051 677 annulleres for så vidt som den tager indsigelsen til følge.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Den anfægtede afgørelse mangler den nødvendige konklusion, der følger af den omstændighed, at udtrykkene »uædle metaller og legeringer heraf« og »metalvarer« i klasse 6 er for vage. Den mangler endvidere en grundig analyse af, om adressaterne i markedet ville betragte varer med samme oprindelse.

Sag anlagt den 18. december 2020 — UPL Europe og Indofil Industries (Netherlands) mod Kommissionen

(Sag T-742/20)

(2021/C 53/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Det Forenede Kongerige) og Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu og P. Sellar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/2087 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet mancozeb, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011⁽¹⁾ (»den anfægtede retsakt«) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, idet proceduren i artikel 11-14 i forordning nr. 844/2012⁽²⁾ ikke blev overholdt.
2. Andet anbringende om, at vurderingsproceduren var behæftet med en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar.

3. Tredje anbringende om, at vurderingsproceduren var behæftet med en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og om, at sagsøgte ikke handlede upartisk under proceduren.
4. Fjerde anbringende om, at vurderingsproceduren var behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgte tog hensyn til irrelevante forhold vedrørende den foreslåede reproduktionstoksiske klassifikation i kategori 1B og de iboende egenskaber ved stoffets metabolit ETU.
5. Femte anbringende om, at vurderingsproceduren var behæftet med en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

⁽¹⁾ EUT 2020, L 423, s. 50.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 af 18.9.2012 om fastsættelse af de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT 2012, L 252, s. 26).

Sag anlagt den 21. december 2020 — Airoldi Metalli mod Kommissionen

(Sag T-744/20)

(2021/C 53/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Airoldi Metalli SpA (Molteno, Italien) (ved advokaterne M. Campa, D. Rovetta, G. Pandey og V. Villante)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1428 af 12. oktober 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽¹⁾ annulleres.
- Der foranstalles bevisoptagelse.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og betale sagsøgerens sagsomkostninger i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 1, stk. 2, derved, at sagsøgte ukorrekt definerede den pågældende vare ved at støtte sig på varefremstillingsmetoderne og på en ukorrekt henvisning til tarifieringskoden i EU's kombinerede nomenklatur. Sagsøgte begik også en retlig fejl ved at fastslå, at varer »fremstillet af aluminium« automatisk kunne kvalificeres som de pågældende varer.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, samt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende varedækningen for den pågældende vare og vurderingen af importen fra det pågældende land med henblik på skadesanalysen.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), derved, at Kommissionen foretog et forkert valg af det »egnede repræsentative« land.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, litra a), og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af sagsøgerens ret til forsvar såvel som af proportionalitetsprincippet og princippet om processuel ligestilling. Sagsøgeren har anført, at selskabet ikke modtog en fyldestgørende forhåndsfremlæggelse, og at den forhåndsfremlæggelsesordning, som grundforordningen foreskriver over for importører, er ulovlig.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), vedrørende den retlige status af den rapport, hvormed Kommissionen fastslår, at der foreligger væsentlige markedsfordrejninger i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land. Sagsøgeren har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af selskabets grundlæggende rettigheder, eftersom det ikke kunne modtage den ovennævnte rapport på italiensk.

(¹) EUT 2020, L 336, s. 8.

Sag anlagt den 21. december 2020 — Symphony Environmental Technologies og Symphony Environmental mod Parlamentet m.fl.

(Sag T-745/20)

(2021/C 53/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Symphony Environmental Technologies plc (Borehamwood, Det Forenede Kongerige) og Symphony Environmental Ltd (Borehamwood) (ved solicitors G. Harvey og P. Selley, J. Holmes, QC og barrister J. Williams)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at de sagsøgte ifalder ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og/eller artikel 41, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder for vedtagelsen af artikel 5 i og 15. betragtning til (for så vidt som disse bestemmelser finder anvendelse på oxo-bionedbrydelig plast) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (¹).
- Som følge heraf tilpligtes de sagsøgte at betale sagsøgerne erstatning for den lidte skade, herunder enhver yderligere skade, som disse har lidt under sagen, og/eller forudsigelig skade, og at betale de skyldige renter, hvis beløb og sats fastlægges under nærværende sag.
- Subsidiært tilpligtes parterne inden for en rimelig frist fra datoen for dommens afsigelse at meddele Retten størrelsen af den erstatning, som de er blevet enige om ved aftale, opgjort i tal, eller — i mangel af en sådan aftale — inden for samme periode at meddele Retten deres påstande opgjort i tal.
- Under alle omstændigheder tilpligtes de sagsøgte at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at de sagsøgte ved deres adfærd i forbindelse med forberedelsen og vedtagelsen af forbuddet i artikel 5 har handlet ulovligt og tilsidesat deres forpligtelser uden for kontrakt over for sagsøgerne, hvilket skal erstattes i henhold til artikel 340 TEUF og/eller chartrets artikel 41. Sagsøgerne gør gældende, at vedtagelsen af forbuddet i artikel 5 er behæftet med procedurefejl, ulovlige tilsidesættelser af proportionalitetsprincippet og/eller er baseret på åbenbart urigtige skøn.
2. Andet anbringende om, at sagsøgerne på grund af de sagsøgte (individuelle eller kollektive) ulovlige adfærd har lidt og/eller sandsynligvis vil lide skade, herunder (a) tab af indtægt, (b) skade på deres omdømme og/eller (c) tab af virksomhedens værdi.
3. Tredje anbringende om, at der er en tilstrækkelig årsagsforbindelse mellem de sagsøgte (kollektive eller individuelle) ulovlige adfærd og den skade, som sagsøgerne har lidt og/eller sandsynligvis vil lide.

(¹) EUT 2019, L 155, s. 1.

Sag anlagt den 18. december 2020 — Grünig mod Kommissionen

(Sag T-746/20)

(2021/C 53/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Grünig KG (Bad Kissingen, Tyskland) (ved advokaterne Y. Melin og B. Vigneron)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, idet der på en diskriminerende måde er indført en antidumpingtold gennem indrømmelse af en fritagelse på grundlag af toldproceduren for særligt anvendelsesformål.
- Europa-Kommissionen og eventuelle intervenienter, der indtræder til støtte for Kommissionens påstande, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat et enkelt anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21), for så vidt som der ikke ifølge den anfægtede forordning, dvs. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 315, s. 1), opkræves en antidumpingtold af al den import, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade.

Sagsøgeren har anført, at Kommissionen på en diskriminerende måde har indført en antidumpingtold på importen af et produkt, hvilket er i strid med artikel 9, stk. 5, i den ovennævnte forordning 2016/1036, for så vidt som Kommissionen har fastsat en fritagelse for antidumpingtolden ifølge toldproceduren for særligt anvendelsesformål. Bestemmelsen i forordningen er derfor ulovlig og bør annulleres.

Sag anlagt den 18. december 2020 — EOC Belgium mod Kommissionen

(Sag T-747/20)

(2021/C 53/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: EOC Belgium (Oudenaarde, Belgien) (ved advokaterne Y. Melin og B. Vigneron)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, idet der på en diskriminerende måde er indført en antidumpingtold gennem indrømmelse af en fritagelse på grundlag af toldproceduren for særligt anvendelsesformål.
- Europa-Kommissionen og eventuelle intervenienter, der indtræder til støtte for Kommissionens påstande, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat et enkelt anbringende, som i det væsentlige er identisk eller lig med det anbringende, som er fremsat i sag T-746/20, Grünig mod Kommissionen.

Sag anlagt den 18. december 2020 — Correia mod EØSU

(Sag T-750/20)

(2021/C 53/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- EØSU's afgørelse af 8. april 2020 om afslag på sagsøgerens ansøgning om retablering af karrieren annulleres og, om fornødent, annulleres den stiltiende afgørelse om afslag på klagen af 8. november 2020.
- EØSU tilpligtes at betale lønudestående og afledte økonomiske fordele med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats, forhøjet med 2 procentpoint.
- EØSU tilpligtes at betale 2 000 EUR for ikke-økonomisk skade.
- EØSU tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af de processuelle garantier, der er fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling. Sagsøgeren har gjort gældende, at den måde hvorpå Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) træffer afgørelser om forfremmelse eller om omklassificering af midlertidigt ansatte i gruppe-sekretariatene tilsidesætter de processuelle garantier i chartrets artikel 41. Dette gælder alle de afgørelser om ikke at forfremme eller omklassificere sagsøgeren, der er truffet siden hun tiltrådte tjenesten. Sagsøgeren har hævdet, dels at disse afgørelser ikke er begrundede, dels at det ikke fremgår af nogen lovtækt, generel afgørelse eller meddelelse, hvilke kriterier, der lægges til grund og anvendes for blandt de midlertidigt ansatte at udvælge dem, der skal forfremmes eller omklassificeres.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at selv om EØSU rent faktisk råder over et skøn med henblik på at fastsætte de kriterier og bestemmelser for anvendelse af artikel 10 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, skal disse kriterier og bestemmelser til gengæld sikre den grad af forudsigelighed, som kræves i henhold til EU-retten. Det skal imidlertid konstateres, at dette i særdeleshed ikke er tilfældet, når der ikke findes klare og gennemsigtige kriterier, som gør det muligt for midlertidigt ansatte at vide, hvordan og på hvilke betingelser en forfremmelse eller en omklassificering vil ske og føre til indgåelsen af en tillægskontrakt.
3. Tredje anbringende om anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn, eftersom afgørelsen om kun at omklassificere sagsøgeren tre gange siden 2004 er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, selv hvis der tages hensyn til de kriterier, som følger af den hævdede faste praksis inden for EØSU.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgsplikten. Sagsøgeren er af den opfattelse, at der ikke blev taget hensyn til hendes interesser, da ansættelsesmyndigheden besluttede, hvilke ansatte der skulle forfremmes eller omklassificeres, og at dette har fundet sted, siden hun tiltrådte tjenesten.

Sag anlagt den 18. december 2020 — KL mod EIB

(Sag T-751/20)

(2021/C 53/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KL (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig annulleres EIB's afgørelse af 18. maj 2020, hvorefter sagsøgerens lægeerklæringer fra den 18. marts til den 18. april 2020 og fra den 20. april til den 20. maj 2020 ikke er gyldige med hensyn til artikel 3.3 i bilag X til de administrative bestemmelser.
- Om fornødent annulleres afgørelsen af 12. september 2020 om afslag på sagsøgerens administrative klage over den oprindelige afgørelse af 18. maj 2020.
- EIB tilpligtes at erstatte sagsøgerens ikke-økonomiske tab.
- EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 3.3 i bilag X til de administrative bestemmelser. Sagsøgeren har bl.a. anført, at denne artikel ikke finder anvendelse, eftersom der i den foreliggende sag ikke findes berettigede tilfælde, der gør det muligt for lægetjenesten at afvise de lægeerklæringer, som sagsøgeren har fremlagt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af omsorgsplikten og proportionalitetsprincippet samt misbrug af rettigheder. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at EIB's holdning kun forværrer sagsøgerens allerede yderst skrøbelige helbredstilstand, eftersom de anfægtede afgørelser, idet de afviser gyldigheden af sagsøgerens to lægeerklæringer, der omhandler perioderne fra den 18. marts til den 18. april 2020 og fra den 20. april til den 20. maj 2020, og idet de indeholder trusler om disciplinær forfølgning, i betydelig grad forstærker sagsøgerens generelle angsttilstand.

Sag anlagt den 21. december 2020 –IMG mod Kommissionen

(Sag T-752/20)

(2021/C 53/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: International Management Group (IMG) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og J.-Y. de Cara)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig fastslås, at Europa-Kommissionen er ansvarlig uden for kontrakt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt, der med forbehold for forhøjelse vurderes at beløbe sig til 10 000 EUR pr. måned for en periode, som begynder medio december 2015 og løber frem til afsigelse af dommen om erstatning for det ikke-økonomiske tab, og til 2,1 mio. EUR for det økonomiske tab (med tillæg af morarenter).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sin påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af den af Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) udviste adfærd i forbindelse med en undersøgelse, som sagsøgeren har været genstand for, har sagsøgeren gjort følgende gældende.

1. For så vidt angår OLAF's culpøse adfærd, har sagsøgeren gjort følgende ulovligheder gældende.
 - a) Hvad angår rammen for undersøgelsen, har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 1 i forordning nr. 883/2013 ⁽¹⁾, artikel 2 i afgørelse 1999/352 ⁽²⁾, artikel 8.1 i retningslinjerne vedrørende undersøgelsesprocedurerne for OLAF's ansatte og pligten til at udvise omhu.
 - b) Hvad angår tilsidesættelse af begrebet international organisation, har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 53 og 53d i forordning nr. 1605/2002 ⁽³⁾, artikel 43 i forordning nr. 2342/2002 ⁽⁴⁾ og, hvor det er relevant, af artikel 58 i forordning nr. 966/2012 ⁽⁵⁾ samt artikel 43 i forordning nr. 1268/2012 ⁽⁶⁾. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af folkeretten og pligten til at udvise omhu.
 - c) Hvad angår gennemførelsen af undersøgelsen, har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 9 i forordning nr. 883/2013, artikel 8.5 i OLAF's retningslinjer, princippet om upartiskhed, reglerne om bevisførelse, pligten til at udvise omhu og uskyldsformodningen.
 - d) Hvad angår rapportens udarbejdelse, har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 9 i forordning nr. 883/2013, princippet om upartiskhed, reglerne om bevisførelse, pligten til at udvise omhu og uskyldsformodningen.
2. For så vidt angår OLAF's og Kommissionens culpøse adfærd, har sagsøgeren anført, at på grund af læk, som førte til offentliggørelsen af OLAF's endelige rapport, har Kommissionen og OLAF tilsidesat deres tavshedspligt, artikel 10 i forordning nr. 883/2013, artikel 8 i OLAF's retningslinjer og artikel 339 TEUF samt deres forpligtelse til at udvise omhu og omsorg.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11.9.2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28.4.1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT 1999, L 136, s. 20).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002, L 248, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EUT 2002, L 357, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012, L 362, s. 1).

Sag anlagt den 21. december 2020 — Green Power Technologies mod Kommissionen

(Sag T-753/20)

(2021/C 53/76)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spanien) (ved advokaterne A. León González og A. Martínez Solís)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ved sin rapport af 9. juli 2018 og Kommissionen ved sin afgørelse om godkendelse af denne rapport i forbindelse med den indledte inddrivelsesprocedure har tilsidesat gældende EU-ret, og at denne rapport og den af Kommissionen indledte procedure som følge heraf skal annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har opfyldt sine kontraktlige forpligtelser i forbindelse med POWAIR-projektet (projekt nr. 256759) korrekt, og at de beløb, som søges inddrevet ved Kommissionens debetnota nr. 3242010798 og nr. 3242010800, er støtteberettigede.
- I medfør af ovenstående fastslås det, at Kommissionens opkrævning af et beløb på 175 426,24 EUR er ulovlig og ugrundet, og følgelig annulleres Kommissionens debetnota nr. 3242010798 og nr. 3242010800 og den forhåndsmeddelelse af 24. maj 2019, på baggrund af hvilken disse debetnotaer er udstedt, samt efterfølgende retsakter.
- Subsidiært og i tilfælde af, at debetnotaen ikke annulleres, fastslås det, at Kommissionen har pådraget sig ansvar som følge af uberettiget berigelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, idet sagsøgeren, såfremt denne ikke får medhold i sine påstande, henset til den foreliggende sags kompleksitet og de retlige og faktiske spørgsmål, som den rejser, ikke tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål tager først og fremmest sigte på, at Retten anerkender og fastslår, at OLAF har tilsidesat gældende EU-ret, og følgelig annullerer ovennævnte rapport (ref. B.4(2017)4393, sag nr. OF/2015/0759/B4).

Ved stævningen nedlægges der ligeledes i henhold til artikel 272 TEUF påstand om, at det anerkendes og fastslås, at sagsøgeren har opfyldt sine kontraktlige forpligtelser i henhold til den kontrakt, der blev indgået i forbindelse med tilskudsaftalen inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning (»FP7«), korrekt som deltager i POWAIR-projektet (projekt nr. 256759), og at der hverken består et krav på tilbagebetaling af de skyldige beløb eller betaling af erstatning for tab som angivet i de af Kommissionen udstedte debetnotaer nr. 3242010798 og nr. 3242010800.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at der i den foreliggende sag er sket en åbenbar tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved traktaterne og gældende EU-ret. I denne henseende er der ikke alene tale om, at alle de beløb, som søges inddrevet, er støtteberettigede, idet alle projekterne er blevet gennemført fuldt ud, men også om, at der under sagsbehandlingen skete klare fejl, som udgør en tilsidesættelse af gældende EU-ret.

2. Andet anbringende om, at de beløb, der søges inddrevet, er støtteberettigede

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at OLAF og Kommissionen har fremført argumenter, der er støttet på forhold, som er lige så ubetydelige, som de er urigtige.

- Det gøres ligeledes gældende, at det ikke er lykkedes for hverken OLAF eller Kommissionen at forstå det sagsøgende selskabs teknologibaserede forretningsmodel korrekt på trods af selskabets bestræbelser på at forklare denne i den undersøgelsesfase, som OLAF gennemførte. Det kan således udledes af indholdet af visse betragtninger i den endelige rapport, som Kommissionen anså for korrekte under de indledte kontradiktoriske procedurer, at der blev fremskaffet en række beviser, som er udtryk for en urigtig og subjektiv vurdering af realiteten af sagsøgerens aktivitet, hvortil der blev ydet støtte.
 - Under alle omstændigheder må det fastslås, at OLAF's konklusion om, at GPTEch ikke råder over et system, som gør det muligt at få kendskab til omkostningerne til gennemførelse af hver enkelt støttet projekt, er fejlagtig.
3. Tredje anbringende om, at de beløb, der søges inddrevet, er støtteberettigede
- Sagsøgeren har i denne forbindelse i detaljer bestridt, at selskabet ikke skulle have opfyldt sine kontraktlige forpligtelser.
 - Sagsøgeren har anført, at selskabet har måttet bruge mange ressourcer for at kunne deltage i projektet. Det udførte arbejde havde stor indvirkning på selskabets ansatte og bidrog til udviklingen af teknologiplanen. Dette er netop, hvad der tilsigtes med forsknings- og udviklingsstøtten, nemlig ikke kun en økonomisk, men også en teknologisk indvirkning på virksomheden, som i dette tilfælde utvivlsomt er blevet opnået.
 - Sagsøgeren har anført, at OLAF på en naiv og vilkårlig måde har anvendt subjektive vurderinger af antallet af timer, som er blevet anvendt på konkrete aktiviteter, som et kvantitativt mål for graden af deltagelse i projektet, idet OLAF har forsøgt at anvende procentandele for deltagelse i opgaver som mål for denne grad af deltagelse, selv om der ikke findes forpligtelser i de tekniske bilag vedrørende en sådan deltagelsesgrad.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af retten til god forvaltning (chartrets artikel 41) og retten til forsvar (chartrets artikel 47 og 48)
- Sagsøgeren har med henvisning til bilag 16 til OLAF's endelige rapport og til Kommissionens bemærkninger fremhævet, at der foreligger en begrundelsesmangel, som gør inddrivelsesproceduren fejlbehæftet.
 - Sagsøgeren har ligeledes fremhævet, at de konklusioner, som både OLAF og Kommissionen nåede frem til, er støttet på dokumenter, som ikke afspejler projektets helhed og realitet, enten fordi de kun vedrører en del af de aktiviteter, som indgår i POWAIR-projektet, fordi de er baseret på indledende dokumentation, der ikke kan tjene som grundlag for at vurdere den endelige gennemførelse af projektet, eller fordi forfatterskabet til dokumenter tildeles på grundlag af metadata i Word-filerne, som ikke afspejler virkeligheden.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har opnået en ugrundet berigelse, for så vidt som projekterne blev fuldført på behørig vis, således som det er godtgjort ved de foretagne revisioner.

Sag anlagt den 21. december 2020 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWER)

(Sag T-755/20)

(2021/C 53/77)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japan) (ved advokat P. Martini-Berthon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: VDL Groep BV (VDL Groep BV (Eindhoven, Nederlandene))

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: VDL Groep BV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket VDL E-POWER — registreringsansøgning nr. 17 895 702

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. oktober 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2914/2019-1)

Påstande

- Nærværende søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. december 2020 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep BV (VDL E-POWERED)

(Sag T-756/20)

(2021/C 53/78)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japan) (ved advokat P. Martini-Berthon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: VDL Groep BV (Eindhoven, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: VDL Groep BV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket VDL E-POWERED — registreringsansøgning nr. 17 895 699

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. oktober 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2915/2019-1)

Påstande

- Nærværende søgsmål antages til realitetsbehandling.

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. december 2020 — Monster Energy mod EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER)

(Sag T-758/20)

(2021/C 53/79)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Energy Co. (Corona, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Frito-Lay Trading Company GmbH (Bern, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Monster Energy Co.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MONSTER — registreringsansøgning nr. 9 492 158

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. oktober 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2927/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse af 22. oktober 2019 annulleres, for så vidt som den erklærede registreringen for fortabt vedrørende varer i klasse 30.
- Begæringen om erklæring af fortabelse vedrørende varer i klasse 30 forkastes.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 22. december 2020 — Monster Energy mod EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER ENERGY)

(Sag T-759/20)

(2021/C 53/80)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Energy Co. (Corona, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Frito-Lay Trading Company GmbH (Bern, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Monster Energy Co.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MONSTER ENERGY — EU-varemærke nr. 9 500 448

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. oktober 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2928/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse af 23. oktober 2019 annulleres, for så vidt som den erklærede registreringen for fortabt vedrørende varer i klasse 30.
- Begæringen om erklæring af fortabelse vedrørende varer i klasse 30 forkastes.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. december 2020 — Sinopec Chongqing SVW Chemical m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-762/20)

(2021/C 53/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (Chongqing, Kina), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (byen Lingwu, Kina) og Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (Wuhan, Kina) (ved advokaterne J. Cornelis, F. Graafsma og E. Vermulst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at artikel 2, stk. 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union («grundforordningen»), fastsætter en fremgangsmåde og skaber en undtagelse, som ikke er foreskrevet i WTO's antidumpingaftale og derfor ikke kan anvendes.
2. Andet anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, ved fratækningen af en skønnet provision fra den eksportpris, som Sinopec Central China har opkrævet, og at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved konstateringen af, at Sinopec Central China handler som en agent, der arbejder på provisionsbasis, ved at kravet om en rimelig sammenligning ikke er blevet overholdt, og ved at der er foretaget en opjustering af den normale værdi for ikkerefusionsberettiget moms.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 1, og 5, såvel som artikel 6.8 i og bilag II til WTO's antidumpingaftale, ved at der er anvendt en kilde til foreliggende faktiske oplysninger, der har karakter af straf og ikke er den mest passende eller hensigtsmæssige information.
4. Fjerde anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, og at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved konstateringen af et prisunderbud, og at der følgelig er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 6, ved at der ikke er foretaget en segmentopdelt prisunderbudsanalyse, ved at der ikke er foretaget de nødvendige justeringer for kvalitetsforskelle, og ved at der ikke er påvist noget prisunderbud for varen som helhed.
5. Femte anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar, ved at det er blevet afslået at fremlægge visse oplysninger, der er nødvendige for at kunne kommentere underbudsanalysen.

⁽¹⁾ EUT 2020, L 315, s. 1.

Sag anlagt den 23. december 2020 — Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material mod Kommissionen

(Sag T-763/20)

(2021/C 53/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd (byen Ordos, Kina) (ved advokaterne J. Cornelis, F. Graafsma og E. Vermulst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om, at artikel 2, stk. 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union («grundforordningen»), fastsætter en fremgangsmåde og skaber en undtagelse, som ikke er foreskrevet i WTO's antidumpingaftale og derfor ikke kan anvendes.
2. Andet anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), idet sagsøgte har anlagt en række åbenbart urigtige skøn ved at fejlfortolke ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), da sagsøgte fastslog, at de mexicanske regnskaber ikke var umiddelbart tilgængelige, ved at tilsidesætte sin pligt til at udvise omhu, da sagsøgte undlod at tage hensyn til meningsfulde data, der ville have udelukket Tyrkiet som det passende repræsentative land, og ved ikke at udvælge Mexico som det mest passende repræsentative land.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), ved at den normale værdi ikke udelukkende er blevet beregnet på grundlag af ikkefordrejede værdier af de tilsvarende produktionsfaktorer.
4. Fjerde anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10.
5. Femte anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, ved at der blev gjort brug af foreliggende faktiske oplysninger, da dette ikke var begrundet.
6. Sjette anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, og 3, og at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved konstateringen af et prisunderbud, og at der følgelig er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 6, ved at der ikke er foretaget en segmentopdelt prisunderbudsanalyse, ved at der ikke er foretaget de nødvendige justeringer for kvalitetsforskelle, og ved at der ikke er påvist noget prisunderbud for varen som helhed.
7. Syvende anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, ved at det er blevet afslået at fremlægge visse oplysninger, der er nødvendige for at kunne kommentere underbudsanalysen.

Sag anlagt den 23. december 2020 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod NG

(Sag T-767/20)

(2021/C 53/83)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Fællesforetagendet Clean Sky 2 (ved advokat M. Velardo og B. Mastantuono, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: NG

Sagsøgerens påstande

- NG tilpligtes at betale Fællesforetagendet Clean Sky 2 56 111,31 EUR i forbindelse med tilskudsaftale nr. 271874 WISMOA inden for rammerne af Den Europæiske Unions syvende rammeprogram, med tillæg af den rente på 3,5 %, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, fra den 23. maj 2019 og indtil datoen for den faktiske betaling.
- NG tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringende.

NG har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at tilbagebetale beløbet vedrørende personaleomkostningerne, der blev anset for ikke at være støtteberettigede. Sagsøgeren udstedte derfor to debetnotaer på i alt 56 111,31 EUR, der allerede var betalt til selskabet Alpha Consulting Service Srl, i overensstemmelse med bestemmelserne i tilskudsaftalen. Der hersker i nærværende sag ingen tvivl om de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgtets forpligtelser som selskabsdeltager og repræsentant for selskabet Alpha Consulting Service Srl, der er blevet slettet af selskabsregistret. De indsigelser, som selskabet rejste efter udstedelsen af debetnotaen, er generelle, ufuldstændige og ikke underbygget af beviser, og de synes derfor fuldstændigt ubegrundede. Sagsøgeren er følgelig berettiget til at søge tilbagebetaling af det betalte beløb, med tillæg af morarenter.

Retten kendelse af 14. december 2020 — Mellifera mod Kommissionen**(Sag T-393/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/84)

Processprog: tysk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Retten kendelse af 16. december 2020 — PT mod BEI**(Sag T-418/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/85)

Processprog: svensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 15.10.2018.

Rettens kendelse af 15. december 2020 — Spanien mod Kommissionen**(Sag T-241/19)** ⁽¹⁾

(2021/C 53/86)

Processprog: spansk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 187 af 3.6.2019.

Rettens kendelse af 15. december 2020 — Broadcom mod Kommissionen**(Sag T-876/19)** ⁽¹⁾

(2021/C 53/87)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 24.2.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA